

```
program toza_2;
uses crt;
var a,b,n1,n2,i,d;
begin
repeat
  write('a=');readln(a);
  write('b=');readln(b);
until (a>0)and (b>a);
writeln('a>b da');
begin
  d:=2;
  n1:=n;
  repeat
    putora:=0;
    while n1 mod d=0 do
    begin
      inc(putora);
      n1:=n1 div d;
    end;
    if putora>0 then
    begin
      write(d,' ');
      d:=d+1;
    end;
  until n1=1;
  writeln();
end;
writeln('a>b da');
begin
  n2:=n;
  if n2 mod 2=0 then
  begin
    n_10:=n2;
    n_2:=0;
    putora:=1;
    repeat
      cifra:=n_10 mod 2;
      n_2:=n_2 +putora*cifra;
      n_10:=n_10 div 2;
      putora:=putora*10;
    until n_10=0;
    writeln('nr',n2,'in baza 2');
  end;
end;
end.
```


500 de ani de la moarte voievodului Ştefan cel Mare

*"Bărbat glorios și victorios care ai biruit pe toți regii vecini...
Om fericit căruia soarta i-a hărăzit cu dănicie toate darurile.
Căci, pe când alțora le-a dat numai unele însușiri,
și anume, unora prudență împreunată cu șiretenie,
alțora virtuți eroice și spirit de dreptate, alțora biruință contra dușmanului,
numai ție și le-a hărăzit la un loc pe toate.
Tu ești drept, prevăzător, isteț, biruitor contra tuturor dușmanilor.
Nu în zadar ești socotit printre eroii secolului nostru."*

(cronicarul polon Miechowski)

Domnia lui Ștefan cel Mare, de aproape o jumătate de veac, este cel mai frumos timp din istoria Moldovei.

Niciodată țara nu a fost mai întinsă, mai bogată și mai respectată; niciodată fama domnului ei n-a străbătut atât de departe, deopotrivă în apusul creștin ca și în răsăritul mahomedan, provocând admirarea prietenilor și respectul dușmanilor; niciodată nu s-au ridicat atâtea lăcașuri, civile și bisericești, și într-o formă atât de desăvârșită. Întocmai cum grecii cei vechi au avut epoca lui Pericle - acel maximum de strălucire politică și artistică - noi am avut epoca lui Ștefan cel Mare.

Depășind hotarele Moldovei, ea a fost și rămâne reprezentativă pentru întreg poporul nostru, care și-a găsit în acest glorios și gospodar voievod cea mai înaltă întrupare a sa.

prof. Dănuț Dron

Cetatea de Scaun a Sucevei

Existența numeroaselor ruine care împestriteză pământul Moldovei - amintind pe lângă fapte de arme de un neșters eroism și un trecut întunecat și zviciuri - a provocat încă cu veacuri în urmă curiozitatea, dar și dorința unor minți mai luminate de a cunoaște despre ele cărău și îngăduiau timpurile aprige în care trăiau. Astfel, primii cronicari moldoveni au căutat nu o dată să afle adevărul în legătură cu cetățile care odinioară constituau fala țării și nu au fost crutate eforturile, când au pornit pe acest drum un Grigore Vreche și ilustrul său continuator, Miron Costin. Zidurile cetăților, încă puternice, păreau a păstra și taina începiturilor lor.

Situată în imediata apropiere a orașului Suceava, pe latura sa de est, Cetatea de Scaun este așezată pe un pinten ce împestrizează puțin în lunca râului cu același nume. Aceasta este punctul terminal al unui platou de mai multe sute de hectare, ce se întinde înspre est și sud-est, până dincolo de satele Lisaura și Ipotești, platou pe care apa Sucevei îl mărginește pe latura lui de nord. Astfel, Cetatea domină atât partea de nord-est a orașului cât și valea râului.

Așa cum apare astăzi, Cetatea de Scaun a Sucevei nu mai păstrează decât în mică măsură aspectul pe care l-a avut inițial, căci ea a suferit, în repetate rânduri, modificări dictate fie de nevoi de caracter strict militar, fie, de cele mai multe ori, de necesitatea confortului în cetate.

În forma ei actuală, Cetatea de Scaun a Sucevei se prezintă ca un punct bine întărit, compus din complexe strâns legate între ele, deși datând din epoci diferite. Transformările și amplificările successive sunt rezultatul schimbărilor survenite în tehnica de luptă.

Pe punctul dominant al pintenului, pe care numai un mic pârăias îl desparte de oraș, se află fortificația ce constituie, de fapt, elementul principal al sistemului defensiv creat în decursul timpurilor cu scopul apărării orașului, și anume cetatea. Fortul principal al acesteia, reprezentat de un patrulater, a cărui latură de nord-est nu se mai păstrează însă astăzi, constituie întăritura construită inițial. În afara zidurilor se află un puternic lanț de apărare, deschis la ambele capete, care mărginește însă numai laturile de sud și est a cetății. În rest, acest șanț devinea înutil, dat fiind faptul că pantă abruptă, care începea chiar de sub ziduri și care se oprea în malul drept al pârâului deja amintit, asigură laturilor respective a cetății o apărare destul de sigură. Dincolo de șanțul de apărare se întindea platoul de care am vorbit mai sus și care poartă, cel puțin în apropierea nemijlocită a cetății, urmele unor amenajări repetitive, care îl făceau și pe el să joace un rol bine precizat în sistemul defensiv al cetății.

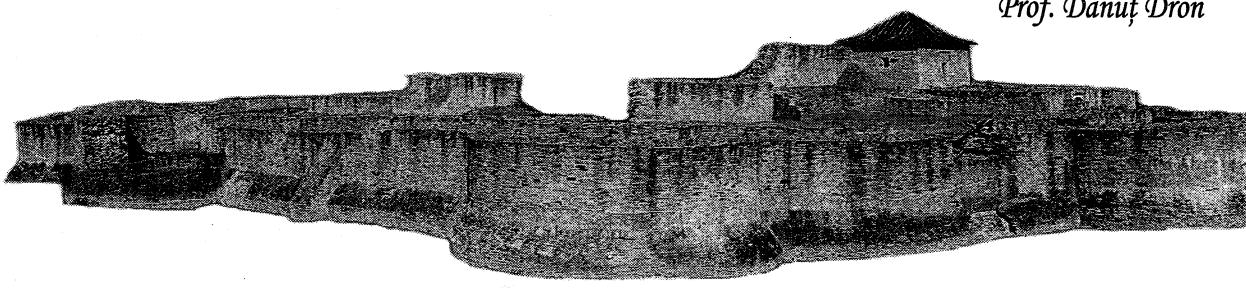
Cercetarea arheologică a complexului pe care îl reprezintă Cetatea de Scaun a Sucevei oferă posibilitatea stabilirii unor concluzii. Analiza materialelor arheologice îngăduie să se înșăture ca nefondată părerea potrivit căreia Cetatea de Scaun a fost zidită de cavalerii teutoni, permitând, în același timp, și să se precizeze că cetatea a fost construită la sfârșitul veacului al XIV-lea de către voievodul Petru I Mușat, așa cum, cercetările efectuate în alte părți dovedesc, în afară de orice îndoială, că și alte două cetăți - Șcheia și Neamțul - au fost ridicate în aceeași vreme și sunt opera aceluiași voievod.

O dată cu domnia lui Stefan cel Mare, însă, în Moldova începe o perioadă de construcții masive. Cetatea de Scaun a Sucevei a fost și ea întărită prin ziduri noi, la ridicarea cărora s-a avut în vedere evoluția tehnicii de luptă. Cetatea a fost întărită în două etape: campania din 1476 a turcilor în Moldova și încercarea din 1497 a regelui Poloniei, Ion Albert, de a scoate din domnie pe Stefan cel Mare.

Întărită astfel, Cetatea de Scaun a Sucevei a continuat să detină locul prim în ierarhia cetăților moldovenești, până când, la sfârșitul veacului al XVII-lea a fost și ea părăsită, după încercări repetitive de a fi distrusă, ultima datând din timpul domniei lui Dumitru Cantacuzino.

Astăzi, cetatea reprezintă un simbol al trăiniciei românilor pe meleaguri bucovinene.

Prof. Dănuț Dron

ÎNCERCĂRI LITERARE

Cruntă ploaie

Ce zgomet implacabil mă tulbură acum
 Acum, când o iluzie s-a prefacut în scrum?
 E ploaia doar ce curge uniform și constant
 Si care pierde-ntr-una simbolurile-n neant...

Cioburi se topesc în asfaltul ros,
 Purtate cu grijă de vântul nemilos;
 Dar în brațele sale unduoioase și reci
 Doarme secretul, ascuns pe veci...

Cristina-Mihaela Szilagyi, a IX-a F

Dulce Octombrie

S-a desprins o frunză din mestecănuș de aur,
 S-a rătăcit în albia zefirului pierdut,
 Mi-a amintit de o iluzie în care am crezut.
 Ea și-a găsit sălașul în bătrâna rugină.

Cristina-Mihaela Szilagyi, a IX-a F

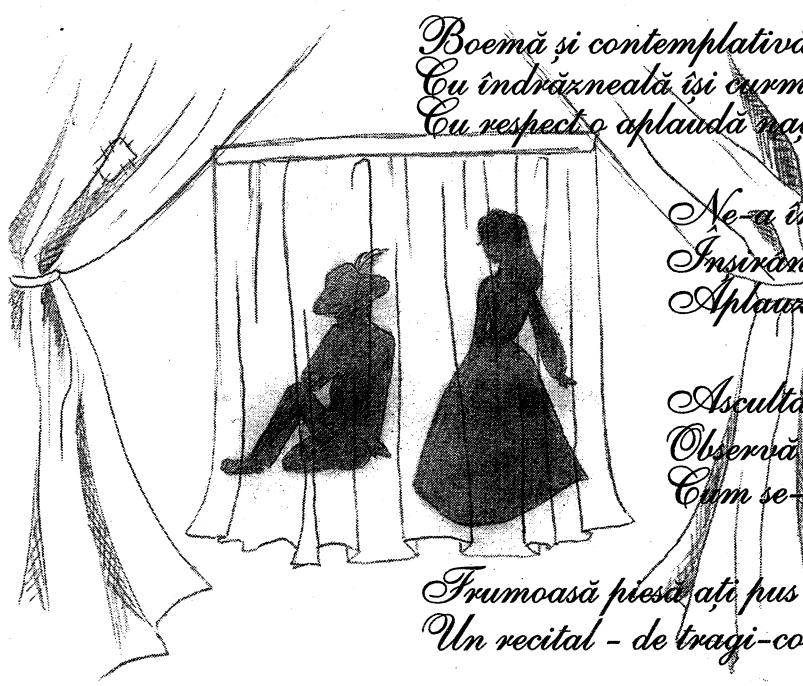
Teatrul de umbre

Boemă și contemplativă e imaginația!
 Cu îndrăzneală își curmă creația,
 Cu respect o aplaudă nația!...

Ne-a însecat sensibilitatea cu sarcasm,
 Înșirând scenele dulci ale unui basm.
 Aplauze vin în rafale...

Așultă-le egotistele replici,
 Observă cum se nasc măscărici,
 Cum se-nlocuiesc actorii.

Frumoasă piesă atât pus în scenă:
 Un recital - de tragi-comedie.

Cristina-Mihaela Szilagyi, a IX-a F

Orizont primăvăratic

Era noapte,
 Dar prin fereastra gândului
 Observam răsăritul.
 Am simțit căldură
 În oasele-mi tremurânde.
 Din gheata noroioasă
 Răsarea praful verii.
 Viața,
 Preschimbată în emoție,
 Arunca în mine cu memorii:
 O lăsăm să arunce,
 Căci plăgile se metamorfozează
 În praful de pe crinile fluturilor.
 Iasomia se căzărea degraba
 Pe păcat că se stinsese lumânarea...!

Pe gardul rigid din plasă al „ascunzișului”.
 Am vrut și eu să mă cațăr!
 Dar ea mi-a spus atunci:
 „Nu mă urma!”
 Mă voi sfârși când voi ajunge
 La capătul împletiturii ruginite! ”
 Dar eu voiam să mă cațăr...!
 Ajunsă la doi pași de sol
 Dzechilibrul se agăță
 De poalele rochiței mele...
 Să-am căzut...
 Mă lovise...
 ... am vrut să vărs lacrimi,
 Dar am remarcat că în odaie era bezna.
 ...

Cristina-Mihaela Szilágyi, a IX-a F

Philos și Sophia

Clocotea spiritul patriotic în vinele unor cugetări netrebnice,
 Când ei și-au ascuns reciproc privirea în coloanele interioare.
 Încercau încă unii prin stihuri să o îmblânzească pe Selena,
 Dar în momentul când ei s-au întâlnit, alții încercau să elucidere motivul.

Cristina-Mihaela Szilágyi, a IX-a F

Al nostru drag

Al nostru drag tovarăș zăcea în iarba dimineții,
 Picurat alene de boabe săngerii.
 S-a pierdut un fluture în ceața nevinovăției...
 Zilele l-au sugrumat în cesti de suferință,
 El, tăcând, ne privea cu umilință.
 În tărâna trecutului zace acum și-n continuare,
 Ferit de durere, ferit de uitare.

Cristina-Mihaela Szilágyi, a IX-a F

Noi doi

*Stau singură la geam
Si luna o privesc,
Răresc acum chipul
Pe care îl iubesc.*

Ce-nseamnă a iubi?
Cum e să fiu iubit?
È care cu puțință
Când ai câte-o dorință
Să ţi se împlinească,
Ceilalți să te iubească?

Dar tu care-ai putea
Să înțelegi iubirea,
Ai putea s-o dăruiesti
Si-apoi să o primești?

*Există oare, în lume
Speranță, fericire?
Există libertate,
Iubire și dreptate?
Există... Dar, departe!*

*Mi-aduc și-acum aminte
Cum ne iubeam atunci,
Îmi vin acum în minte
Soaptele tale dulci.*

*Mi le spuneai, mi le săpteaie,
Cu vorbe dulci tu m-alinai
Să mă strângăei la pieptul tău,
Dar nu știam că minti mereu.*

Alina Bodea, a IX-a C

In ochii tăi

În ochii tăi văd marea,
 În suflăt e trădarea.
 Stelele-mi râmbesc
 Si-mi spun că te iubesc.

Vântul suflă lin,
 Luna îmi soțeste:
 „Te-a părăsit demult,
 Pe alta el iubeste.”

Dar ce folos să plâng
 Când at tău suflăt e de gheăță?
 Amintirile se sting
 Într-un nor de ceată.

În ochii tăi văd marea,
 Dar e întunecată.
 Tristă, privesc iubirea
 În valuri sfârâmată.

Nicoleta Chirilă, a X-a H

Vioara suflătului meu

Mi-e dor de tine, dragul meu,
 La fel ca florilor, de soare.
 Făptura ta m-a fermecat
 Si doru-mi n-are alinare.
 Aud și răsuflarea ta
 Cea caldă, care mă-nvioară,
 Căci te doresc, iubitul meu,
 Si inima mi-e o vioară...
 Vioară veche ce suspină
 Si plângne-ne-ncetăt iubirea,
 Căci îi lipsește, dragul meu,
 O coardă ... Fericirea.

Raluca-Rozalia Curic, a XI-a E

Despărțire

E greu să mergi pe calea vietii cu înimă fără piept,
E greu să superi în tacere și nimeni să nu stie.

De când tu ai plecat din viața mea,
Nici până acum nu am putut a te uită.

Si când te-am întrebărat „De ce m-ai părăsit?”
Tu mi-ai răspuns de parcă nu te aș fi iubit.

Dincolo de mea poveste tine a-nsemnat
Mai mult decât tu-ai fi imaginat.

Să stii că aș fi vrut să simți și tu
Cum este să te doară sufletul.

Când moartea mă va face să părăsc pământul,
Când oamenii fără milă îmi vor săpa mormântul.

Când viața, pentru mine, nu va mai exista
Să stii că nici atunci eu nu te voi uita.

Vasilica Chirilăsm, a IX-a H

De ce-ai plecat?

Atâtea vorbe aveam să-ți spun,
Dar ai plecat și nu ai mai venit.

Același suflare l-ai lăsat rănit:

De ce-ai plecat? De ce-ai mărunt?

Nicoleta Chirilă, a X-a H

De sărăcioare

Se-ntore la mine amintiri și mă rănesc;
se-ntore, pleacă, revin;
și îl iubesc
Dar el... el nu mai vine.

Se-ntore la mine trandafiri și îmforesc;
ei parfumează umbra unei mari iubiri;
și îl iubesc.

Dar el... el nu-a venit.

De sărăcioare să mi-lumineze viața
vor să-ți poarte scăldătoare.

E prea tarziu, abia acum am înțeles
că trandafirii neîngrijiti se opresc.

Si-n urma lor ramâne... o amintire.

Raluca-Rozalia Curic, a XI-a E

Rugă

Nu mă lăsa, ia-mă cu Fine,
 O, Tu Iisuse, Tată Sfânt
 Si du-m-acolo unde-i bine,
 Du-mă departe de Pământ.
 Du-mă în cerurile Tale,
 Du-mă-ntru îngeri și-ntru sfinti
 Si-acolo îți voi da rugare
 Să mi-i aduci și pe părinti.
 Si nu uita că am și frați
 Si poate au gresit și ei
 Dar vor de Fine a fi iertăți
 Si lângă tine să îi iezi.
 Si iartă-i, dar, pe fiecare,
 Pe orice om ce a gresit
 Si dă-le, Doamne, Tu, chemare
 Spre Raiul Tău Nemărginit.

Sânziana Iftode, a IX-a B

În casa cuvintelor

În casa cuvintelor sfinte
 Din sângele neamului meu
 Trudește cinstit un părinte
 La flacără vie, măreiu.

Credință - am zonă pierbinte,
 E neazrem, la bine și rău
 În casa cuvintelor sfinte
 Din sângele neamului meu.

Luceafărul lumii străluce
 Veghează și viață și hău.
 Să mergem cu el înainte -
 Pe veci l-a zidit Dumnezeu...

În casa cuvintelor sfinte.

Nicoleta Chirilă, a X-a H

Să te uit, nu voi putea

În parc stă pe o bancă
O fată tristă.
Departă se gândește,
De dor ea se temește.
De mult aici așteaptă
Să vină el să-l vadă.
Dar timpul trece, zboară,
I-aștepte-i o povară,
Lacrima se prelunge,
Speranța î se stingă,
Chiar dacă ea ar vrea
Să-l uite, n-ar putea!

Adriana Tapoveti, a IX-a E

Iubirea nevăzută

Printesa mea cu ochii verzi,
De ce tu oare nu mă vexi?
Eu te iubesc ca un nebun
Însă mi-e frică să fi-o spun
Privirea ta mă mânăie
Când totul mi se nămăie,
Chipul tău mă încalzește -
Și mereu mă-nveselește.
Te voi iubi mereu de acum
Căci tu ești tot ce am mai bun,
Ești chipul ce îl port în gând,
Ești tot ce pot avea mai sfânt.

Cosmin Ciornei, a XII-a E

Lacrimă

Când vei fi singur, supărăt,
Si numeni lângă tine,
Să-ti amintesci că-am existat,
Odată, pentru tine...
Si poate o să simți și tu
Dinerea ce m-ajunge.
Gândește-te la ce simt eu
Lacrimă de sânge... a sufletului meu...

Desdemona Pintiliasa, a X-a G

Răsărit de lună

Seară, când răsare luna,
Iar apari în gândul meu;
Si aşa e totdeauna...
Noaptea, ești îngerul meu.

Irma Dodi, a IX-a C

Adio speranțe

*Este prea greu să iubești,
Este prea ușor să urăsti, să disprețuiesti,
Dar... de ce totul înseamnă durere?
De ce suferința altora ne face placere?*

*Dacă am ști să iubim, să sperăm,
Atunci viața nu ar mai fi trecătoare,
Iar timpul s-ar opri ca să gândim
Să nu mai trăim "în reluare".*

*Totul din jur ni se pare schimbător,
Numai noi suntem mereu aceiași
Doar noi suntem gânditori
Fără să știm ce vrem și...
De fapt, ce ne dorim, ce sperăm că va fi
În viața de-apoi.*

*Luna ne păzește și ne luminează calea,
Soarele își ia râmas bun de la noi,
Iar mama... ~~Doar ea plânge uitându-se la o stea~~
~~Știind că timpul nu mai poate fi acasă înapoi.~~*

Roxana-Diana Henriss, a X-a E

Tristețe...

Stigmată

*O durere neînteleasă și mută
Mă străbate strigând
Si-un strop de lacrimă uscată
Se prelungie pe-un gând.*

*Durerea și-e mamă și tată,
Singurătatea și-e de soartă lăsată;
Canon pentru dor și iubire,
Sentimente ce-s doar o vagă amintire.*

*Inima-mi strigă îmbarcat,
Crudă ființă, chiar te-am iubit...
Un nume cunoscut...
Si-n abisul durerii amintesc.*

*În saltele vechile răni sunt încă deschise,
Si deschise vor fi, căci ea îți trăieste în vise.
Dulceata iubirii e amara și rece,
Dar dorul din tine nicicând nu va trece.*

Adrian Guficiuc, a XI-a G

Adrian Guficiuc, a XI-a G

Pace!

*Tipete încremenite,
Lacrimi de ceară,
Lumini de întuneric,
Timp în tacere
Vreau să sfâșii întunericul.*

Daniela Hatmanu, a X-a F

Dorință

*Ca marea de adâncă să fie dragostea,
Înaltă ca și muntii să-ți fie fericirea,
Înniresmată veșnic cu-al nemuririi nimb
S-o vesi peste milenii puternic dăinuind.*

*Ca florile pe câmp în marea lor splendoare,
Ca dulceata din cântul unei privighetori,
Ca roua ce se scaldă-n a soarelui lumină
Cu-asa dragoste-adâncă inima-ți fie plină!*

*Să tot ce este-acum sau ceea ce a fost,
Nimic, fără iubire, nu are nici un rost!*

David Voiculescu, a XII-a E

Roua...

*Roua se face acum
Lacrimă,
Apoi își continuă drumul
Înăuntrul inimii.
Parcă o veri
Cum se strecoară
Pînă în rânilor fierbinți
Ale sufletului
Si dintr-o dată
Porțile inimii s-au închis
Si-a rămas doar cristalul.*

Daniela Hatmanu, a X-a F

Încercări

*Frământul mi-e sufletul,
Încercată-i dragostea,
Aud din harpă cântecul,
Cei-mi răscotește inima.

Prezența ta mă chinuie,
Iocerea ta mă mistuie,
Si sufletul mi leartă,
Iar pasii mei te cintă.*

Nicoleta Chirilă, a X-a H

Lui Eminescu

Codrul tăi-a fost leagăn,
 Doică tăi-a fost marea,
 Un bătrân mesteacăn
 Ti-a fost alinarea.

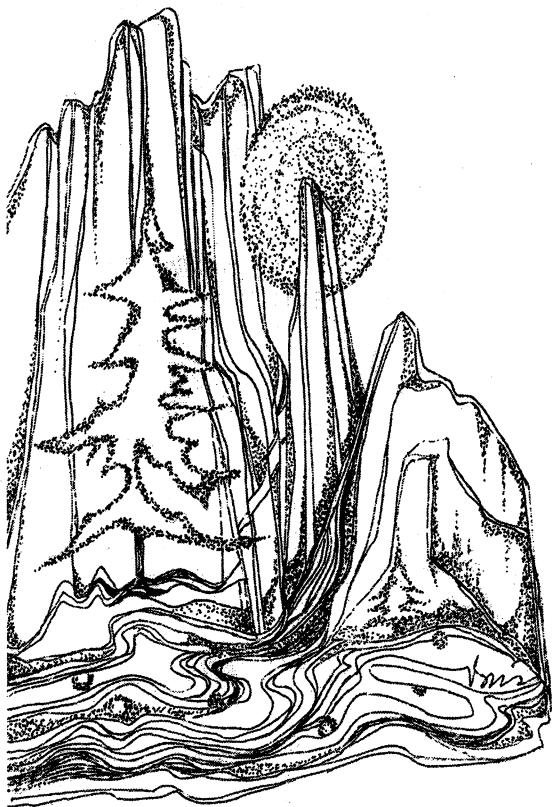
Cântece de dor,
 Izvorul tăi-a cântat
 Prins de un amar,
 Te-ai dus... ne-ai lăsat.

Codrul tăină nu mai are,
 Iar izvorul plâng-ntr-una.
 Peste tot e numai jale,
 Chiar pe cer jelește Luna.

Monica Negrea, a IX-a C

Pământ iubit

Pământ, sălas al ființei mele
 Pereche-n Univers nu ai!
 Ti-ai făcut din nori perdele,
 Din păduri, un evantai.
 Râul, fluviul și izvorul
 Îți sunt tie lăutari,
 Doar ei îți alină dorul.
 Pământ cu doine și balade,
 Cu fericire și tristețe,
 Cu râuri dulci și mari cascade
 Cu munte de-o rară frumusețe!

Monica Negrea, a IX-a C

Cândva...

Cândva, un gând rătăcitor
 Ce se numea iubire
 A poposit în viața mea
 Si te-a adus pe tine.

Cândva, natura avea viață
 Si tot în jurul meu scăpea;
 Tu alungai cu vorba ta
 Tot ce e rău și orice piață rea.

Cândva, credeam în lîne
 Si tu erai al meu,
 Dar vrâja cea frumoasă
 S-a destrămat ... și-i greu.

Cândva, un soare cald și bun
 Iși arunca lumina-n viața mea,
 Dar ai plecat lăsând puștiu?
 Locul iubirii și pe iubita ta.

Nicoleta Chirilă, a X-a H

Ce greu e a râde
 Când sufletul e trist,
 Când orice speranță
 Din suflet tăi s-a stins!

Iulian Măzăreanu, a X-a F

M-a trerit moale de primăvară
 Si ghiocci plăpârzi în plină seară,
 Cu cojaci umbelăci și multe flori,
 Si multe, multe sărbatoriri.

Când prima dată-n am un cuc am auzit,
 Am înțeles că primăvara a sosit.
 O așteptam cu drag
 Si-a poposit pe-al meu meleag.

Totu-i verde împrejur,
 Natura a reînviat.
 Bucurie văd în jur,
 În anotimpul așteptat.

Petru Stiblei, a VI-a A

Bucuria vieții

O dragoste curată,
 O dragoste adevărată
 E tot ce-ți poate da
 Tie inima mea.
 E trandafirul vieții
 Din zorii diminetii.

Adriana Țapovești, a IX-a E

Tot mai iubesc

Vreau să zbor,
Dar mi-au tăiat aripile.
Vreau să merg,
Dar sunt desculță.
Mâinile mi le-au legat.
Au vrut să-mi ia și gândul,
Dar el este-n inima mea
Să m-au lăsat în viață.
Iată acopăr timpanele cu versul meu,
Închid ochii
Să dansez pe valsul destinului.
Timpul trece,
Trupul îmbătrâneste,
Riduri se nasc,
Ochii tot albastri mi-au rămas.
Gândul e treaz,
Sentimentul e neschimbat,
Căci tot mai iubesc.

Dana Severincu, a X-a F

Doar liniste

E liniste în sufletul meu...
O neliniste vie mă-nconjoară,
Gândurile-mi sunt spulberate în
Ca niște urme lăsate pe marea de nisip.
Vin din depurări
Amintiri ale copilariei, trecute și multitate...
Mă întreb: Ce va urma?
Doar liniste?...

Daniela Hatmanu, a X-a F

Iartă-mă

Dacă am venit într-o zi
Răvășindu-ți părul și amintirea
Cu degetele mele curioase și copilăroase,
Dacă te-am căutat prea des
Sute-am învățat că viață începe cu mine,
Dacă te-am privit adânc în ochi
Pentru că te-am iubit și te iubesc

Tenig, iartă-mă.

Luisa Mandiuc, a XI-a A

Iubirea mea,

Știi, iubirea mea, să iubești înseamnă, rând pe rând,
să tremuri de neliniște și să râzi, să cânti, să plângi și să
tresari de bucurie, să trăiești pentru ființa iubită, să-i
alungi cu un sărut norul de pe cerul privirilor sale, să-i
încâlzești inima cu o roză din dragostea ta, înseamnă să uiți
de tine.

Te iubesc... cu emoție, cu lacrimi, cu teamă, cu
speranță, te iubesc cu toată inima, cu tot ce ești, din
depărtare...

Și tot astăzi sunt melancolic pentru că-mi lipsești.
Astăzi îmi doresc să fiu toamnă.

Și dacă aș fi toamnă te-aș chema să-mi săruți
apusurile. Dar tu știi că fără tine eu nu pot fi toamnă.

Și dacă ai ști cât am obosit în căutarea ta... Te
iubesc și vreau să te aud, să te văd, să te simt, să te am
aproape. Și, până să te găsesc, am încercat să iubesc
marea. Am încercat apoi să iubesc ploaia, dar, vezi
tu, ploaia are stropi reci și atunci am înțeles că tu
ești și vei fi mereu marea mea iubire.

Cu dragoste, pentru cea pe care o iubesc cel
mai mult,

Lucian Boicu, a IX-a E

Așteptare...

E seară, vântul leagănă ramurile copacilor... Luna, luminează
aleea pe care trec, purtate de vânt, frunzele arborilor...

Stau pe o bancă și gându-mi zboară departe... O minune a aprins
făcia inimii mele, care arde acum numai pentru tine... Lasă-ți inima să
ardă în văpaia iubirii împreună cu inima mea, gândurile noastre să devină
unul singur... Totul să devină un vis frumos... un vis la care martori să ne
fie numai aștrui... Dar sunt singur!

Și tu rătăcești pe undeva departe, iar sufletul îți Tânjește după
dragoste! Al meu la fel.

Nu mă lăsa să-aștept, vino, căci îți-am păstrat un loc pe bancă!... Vei
veni?...

De ce?

Cristian Lostu, a IX-a A

Nopți la rând aud picăturile de ploaie. Plouă... Cerul e violet-cenușiu. Sunt singură și sufletul meu e
pustiu. Nu știu dacă voi învinge vreodată singurătatea. Dincolo de fereastră, ploaia și ea singură mă tot
cheamă. Am ieșit și furtuna sufletului meu a devenit un întreg cu ploaia de afară. Lucrurile să se pretingeau
pe obrazul meu s-au amestecat cu picăturile de ploaie și, fără să vreau m-am prefăcut și eu într-o picătură a
acestei ploi reci și fără de suflet. Priveam cu ochii înghețați la tot ce se petrecea în jur. Totul mi se părea
indiferent. Vinovat ești tu. Din nou privesc natura din jur și mi se pare neînsuflețită, iar ploaia plângere. Sunt
singură, Doamne! De ce? Zilnic amintiri îmi sfășie inima. De ce a trebuit să se întâmple așa? De ce eu? De ce
natura și-a pierdut culorile, viața, interesul? De ce? De ce?...

Veronica Sobetchi, a IX-a B

Declarație de dragoste

Stătea singură pe malul mării și se uită cum Soarele apune, încercând să se ușoară în apa cristalină. În locul lui, Luna sfioasă se ridică, aducând o dată cu ea întunericul, care parca îl alungă pe cei de pe plajă.

Ca de fiecare dată când vine aici, se aşeză pe nisip având mereu cu ea o fotografie veche, din vremea copilariei și o scrisoare netrimisă. Vântul suflă ușor încălcindu-i părul ce curgea lîngă peste trupul ei matăsos. Sufletul ei era sfâșiat de durere, dar pur ca albul rochiei pe care o purta. Iubea Marea și de aceea, ori de câte ori se simțea singură și avea nevoie de cineva căreia să îi se destăinuie, venea aici.

Uitându-se la acea fotografie îngălbinită de timp, lacrimile udau imaginea. Fata grijulie o stergea repede, ca să nu strice singura amintire ce o avea de la el. Își amintea de momentele în care s-a dus la el, timidă și palidă, spunându-i, cu o voce tremurând de emoție, că-l iubește. Acum nu mai avea curajul să-i spună, dar, de fiecare dată, când închidea ochii, îi vedea chipul, iar inima începea să-i bată parcă ar fi vrut să-i străpungă pieptul și să se elibereze.

Cu scoici aduse de Mare, era scris un nume pe care ea îl mângâia ușor. Era numele iubitului ei, pe care ea l-a scris mai demult, crezând că marea îl va chema.

Plimbându-se pe plajă, admirând Luna plină, el se îndreaptă spre ea, se apropii ușor, căutându-i privirea, până în clipa în care buzele lui le atinserează pe ale ei, unindu-se într-un sărut pentru veșnicie. Era însă prea frumos... căci Marea nemiloasă îl despărțește.

Trezit de culorile vii ce anunțau că Soarele va pune din nou stăpânire pe Pământ, băiatul rămâne fascinat de frumusețea apei. Brusc însă își aduce aminte de cele întâmpilate și tresare gândindu-se că acum, când a gasit-o, Marea lîna a îndrăzuit să-i o răpească. Cu cât timpul trecea, cu atât inima lui bătea din ce în ce mai tare, iar speranța îi se spulbera. Ajuns la capătul puterilor, a căzut în genunchi în fața Mării și a strigat din tot sufletul lui „te iubesc!”.

Tot ce-i rămăsese de la ea era o fotografie veche și un plic cu o scrisoare ce acoperea numele lui scris cu scoici. Toată flința lui tremura de emoție și, cu ultimele puteri, deschise scrisoarea și o citi:

“Dragul meu,

Stau demult în fața acestei foi, martora tuturor frâmântărilor mele, gândindu-mă la tine, căci știu că tu ești sufletul care are menirea de a mă face fericită.

Aștept cu nerabdare să ne jurăm dragoste adeverată pentru eternitate. Atunci, nici măcar Moartea nu ne va despărțe, deoarece ea este doar o poartă pe care pătrund cei care încep o nouă viață în altă ordine umană, cea a Universului.

Știu că mă cauți în fiecare persoană ce trece pe lângă tine și astă mă ajută să rezist deoarece ziua întâlnirii pare a fi tot mai departe. Știu, vor fi multe obstacole în calea fericirii noastre, dar ele vor face ca iubirea noastră să fie mai puternică și mai pură cu fiecare zi ce trece.

Dorul de tine mă lopește, iar depărțarea și distanța dintre noi mă face să te iubesc din ce în ce mai tare, axi mai mult ca ieri și mâine mai mult ca azi. În clipa în care îți voi întâlni privirea, inima îmi va spune că tu ești Alesul cel sortit de Dumnezeu pentru mine.

Îmi închipui că ne vom întâlni pe malul Mării, iar Luna plină îmi va călăuzi pașii spre tine. Fară să știm, ne vom apropiia tot mai mult unul de celălalt. Tu, atras parca de o forță interioară, mă vei prinde de mână, apoi, sfios și tandru, mă vei îmbrățișa, iar eu îți voi cadea în brațe, închizând ochii, crezând că e doar un vis frumos. Temându-mă că

mă vei trezi din visare în clipă când buzele tale se vor contopi cu ale mele intr-un sărut ce-mi va demonstra iubirea ta.

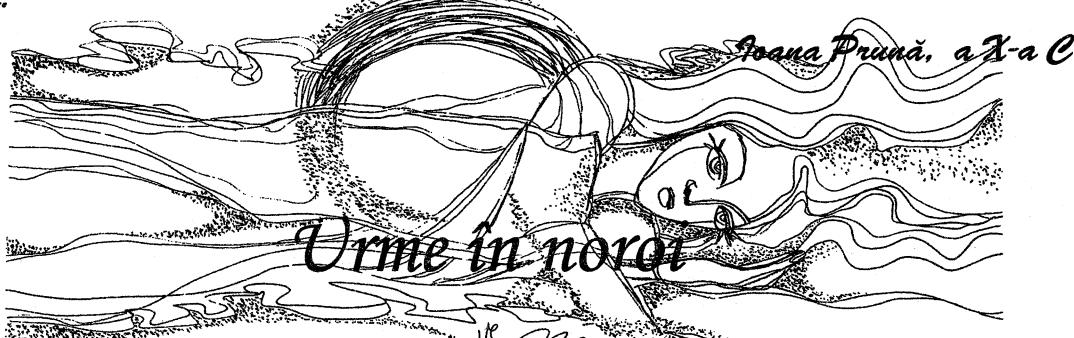
Singuri în noapte, Luna și Marea vor fi martori că două suflete singurătate s-au reîntregit într-unul singur.
Așteptând această clipă, te voi purta mereu în sufletul meu și astfel voi ști că ești mereu alături de mine.

Viser această clipă...

cu toată dragostea din lume,

De atunci, de fiecare dată când Luna plină stăpânește Cerul, el vine în locul unde a zărit-o atunci ca o lumină albă, aducându-i, de fiecare dată, un trandafir.

Ca de fiecare dată, trandafirul săngeriu plutește ușor pe apă ajungând la Stăpâna Mării. Simțindu-i parfumul și atingându-și buzele de petalele catifelate, Sirena așteaptă clipa când iubitul ei se va întoarce.

Urme în noroi

Am lăsat urme în noroi, și au scurs în ele picături de ploaie și sufletele norilor s-au ascuns în tulburul apelor... Apoi soarele s-a aplecat asupra urmelor, le-a spus să rănească când în miez de vară s-au pornit vânturile, au rămas acolo și le-au îngropat prafurile. Plângereau izvoarele în fiecare zi și oamenii le strângneau lacrimile în cofe... Dar ele n-au mai curs. Vânturile nu au încetat să bată. Priveam pierdută în zare. O frunză, ce se zbătea în văzduh, mi-a dus privirea spre malul mării... Mi-am înecat privirea în necuprinsul valurilor și degetele în nisip... Căutam viață, dar moartea mă urmărea. Vântul alerga nebun prin părul meu.

Și totuși s-a prăbușit.

Raluca Semeniuc, a X-a H

Ti-am dăruit inimă mea, iar tu ai închis-o în temnița uitării. Ti-am dăruit viața mea, iar tu ai aruncat-o în iadul deznașejdii.

Când le-am cerut înapoi, ai rămas nepăsător. Ai uitat de mine și nici măcar nu-mi auzi strigătul.

M-ai trădat!

Veronica Sobetchi, a IX-a B

Nufărul alb

... Ajunsese pe un pod de piatră vechi, poate că sute de ani își îngropaseră praful în acea zidire răsărită arcuit din apă, și-atunci pașii ei începi să opreță într-o margine, privirile răsfirându-i-se ca atrase de un magnet, peste priveliștea ciudată, căci răspândeau în toată ființa ei o stare de calm amestecat cu neliniște. Vedea într-o parte trestia fragilă, abia

unduitoră de cine știe ce adiere tacută și întinderea lucitoare, în care cerul își oglindea obrazul albastru și, undeva, nu departe de mal, floarea aceea albă: un nufăr, dar oare de ce numai unul pe toată nesfârșita suprafață a lacului? - ca un ochi straniu, hipnotic.

A simțit atunci că trebuia să ajungă la ea și s-a lăsat să alunecă pe povârnișul de la capătul podului, pătrunzând

în apa devenită deodată ca o pastă, sau nu, era mai degrabă ca o mare metalică, de argint viu, strâns tot mai mult în jurul trupului ei și ea aproape că uitase de floarea albă, ar fi vrut să se întoarcă, dar în zadar privirile I se zbăteau să prindă peste umăr imaginea malului, căci un fel de curent blând o trăgea încet-încet către larg. Floarea își răspândeau albul stins către ea, când a reușit să prindă cu coada ochiului un fel de stop-cadru, cu un capăt de pod imortalizat pe retină, atâtă doar, o pereche, păreau foarte fericiți și priiveau în

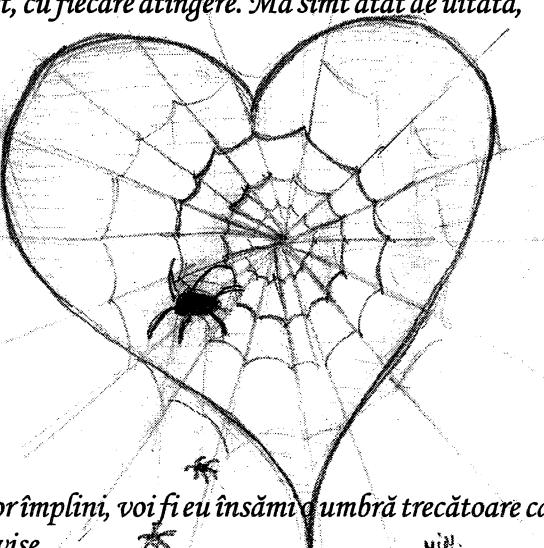
încet. Un ecou al dangătului de clopot a răsunat în ea, făcând-o să privească în jur alarmată. Deci asta era! O Tânără prinse în mrejele singurății fiind uitată de El... direcția ei, și-o arătau cu degetul, iar ea ar fi vrut să strige, să ceară ajutor, dar nici un sunet nu răzbătea afară din ea, totul se auzea în interiorul proprietății. Și-atunci a auzit, stins ca un dangăt de clopot, nu putea înțelege de unde, parcă venea deasupra ei, o dată, de două ori, săse bătăi scurse încet. Un ecou al dangătului de clopot a răsunat în ea, făcând-o să privească în jur alarmată.

Deci asta era! O Tânără prinse în mrejele singurății fiind uitată de El...

Nicoleta Chirilă, a X-a H

ACUM...

Rămân singură fără tine, undeva în tristul univers al sufletului meu, pierdută, singură, rănită... fără picătura de viață pe care mi-o ofereai cu fiecare zâmbet, cu fiecare atingere. Mă simt atât de uitată, uitată ca o floare uscată rătăcită printre paginile unei cărți prăfuite de vreme. Nu-mi rămâne decât să mă plec în fața vântului, să-l rog să-mi spulbere amintirile intunecate, să-l rog să-mi ia visurile.... A fost dragoste, dar s-a pierdut, ori s-a terminat înainte de vreme. Nu-mi rămâne decât să ascult șoaptele lunii care mă îndeamnă să nu mai plâng în noapte. Cum ai putut să-mi spui că mă iubești, când tu nu erai decât amăgire, când tu știai că ești doar un zâmbet ce ascunde văltoarea furtunii?... Oare eu voi trăi mereu pentru șoapte, pentru zgomotele unei respirații reci, pentru suflete de gheăță.... Voi trăi mereu, voi aștepta aşa cum așteaptă raza de soare să vină noaptea și să o ia. Voi aștepta promisiuni ce știi că nu se vor împlini, voi fi eu însămică umbră trecătoare care și va căuta perechea printre ruine de vieți, printre ruine de vise.

Raluca Semeniuc, a X-a H

Cu tine-n gând... cu tine

Un vânt aspru s-a stârnit de nicăieri, răspândind cenușa din cotloanele sufletului meu și ti-am văzut numele crestat în piatră. Cu tristă disperare m-am întrebat atunci dacă îmi e sortit să mor cu tine-n gând și încă n-am găsit răspuns, deși am căutat, plină de neputință. Atunci și-am văzut numele înăipările în țărâna uscată a viselor mele și am știut că nu voi scăpa niciodată de spectrul amintirilor care m-au marcat pe vecie. De câte ori n-am încercat să te ucid cu mintea și cu inima? Și-ai renascat precum pasarea Phoenix din propria-ți cenușă, pentru a mă tulbură din nou. Mă rog unei divinități nepăsădoare să te alunge din sufletul meu mult împovărat, o dată pentru totdeauna. Dar nimănui prea să mă ajute, căci sunt mai singură ca oricând. Poate că într-o zi vei răspunde la întrebarea care mă chinuie: „De ce te iubești încă?” și-atiunci îți voi mulțumi, căci voi putea să mor împăcată. Am fost îmboalătită de dragoste precum omul înrobit de aer, apă și credință și încă am rămas sclavă a acestui sentiment feroce, care mi torturează existența. Te-am renegat cu furie neputincioasă, cu blestemele înfricosătoare, cu toate urării și n-a fost de ajuns. Te-am ascuns cu grija și răbdare sub false amintiri, sperând că vei fugi din inimă mea și n-a fost de ajuns. Te-am cufundat în veninul urii pe care eu însămi am creat-o pentru a te elibera și n-a fost de ajuns. Te-am ridicat pe culmele maleficului, transformându-te într-o făptură diavolică și n-a fost zădernic. Te-am idealizat, te-am sanctificat și te-am căutat printre sfinti și te-am iubit mai mult. Mă las învoința destinului atotputernic ce mă apasă permanent și știu că voi muri cu tine-n gând. Da, voi muri cu tine-n gând. Cu tine-n gând... cu tine...

Luisa Manduca, a XI-a A

Dumnezeu mă iubește

Am chemat Ploaia să mă spele de toate greșelile pe care le-am făcut, Soarele mi-a încălzit trupul purificat. Am chemat Vîforul să-mi înghețe inima ca să nu mai sufăr, însă a venit Primăvara și mi-a adus un ghiocel.

Am chemat corbii să mă sfâșie ca să nu mai exist, însă a venit doar un porumbel care s-a aşezat pe umărul meu, alungând toată neliniștea și frica din sufletul meu.

A adus o rază caldă în inima mea pentru a-mi aminti că Dumnezeu mă iubește!

Veronica Sobețchi, a IX-a B

Acolo unde niciodată nu voi ajunge... la sufletul tău

Îmi simt privirea pierdută-n infinitul lumii tale, mă rătăcesc printre cele mai adânci amintiri din sufletul tău și tot mai sper să ajung la tine...

Dă-mi o secundă din infinitul lumii tale, să alung durerea și să-mi șterg lacrimile cu speranța că te voi revedea.

Aș vrea să poți să vezi cum plânge sufletul meu, să poți să auzi cum lacrimile mele te cheamă să vii și să le ștergi... dar nu, plâng în tacere ca un copil.

Am rămas singură și plânsul meu este în zadar, iar fericirea mea este acolo unde niciodată nu voi putea ajunge... la sufletul tău.

Veronica Sobețchi, a IX-a B

LUMEÀ ADOLESCENTIILOR...

Pentru că ești om

Pornim în viață plini de speranțe și vise, însă multe le pierdem, rând pe rând.

Ne trezim la un moment dat că viața nu mai are nici o valoare și că am trăit într-o dulce iluzie care s-a spusberat, poate, prea repede. Nu știm ce cale să urmăm și unde să ne îndreptăm.

Privim la cel de lângă noi însă situația lui nu e diferită de a noastră. Privim atunci spre trecut, însă găsim aceeași poveste: o abandonare în mâinile sorții, o supunere necondiționată la marele mister al vieții: iubirea.

Și atunci îți spui că tu, poate, vei avea alt destin. Îți impui să uiți tot ceea ce te leagă de oameni, să te închizi în tine, să devii imun la sentimente pentru a reuși să furi marea taină a universului prin devenirea ta.

Vrei să te rupi din lanțul vieții, să ignori capcana biologică a spiritului - corpul uman-vrei să cunoști absolutul, divinitatea. Însă, când începi marea aventură a dezlegării misterului, apare o rază de lumină îți spusberă imperiul creat și în urma ei se infiripă un sentiment uman: iubirea.

Observi că gingășia unei flori te bucură, că sufletul tău se umple de veselie când te mângâie o rază și o liniște ademenitoare se lasă peste zbuciumul tău săuntric.

Atunci punțile subțiri dintre tine și dezlegarea enigmei vieții se rup sub imperiul luminii și mii de regrete se înfig adânc în inimă. Începi să refaci legăturile cu viața, ești gata să te supui destinului dar nimic nu mai e la fel.

Între starea prezintă și cea trecută se întinde o adâncă prăpastie. Te așteaptă un soare strălucitor și peste tot domnește speranța.

Privești înainte și îți spui „Sunt om...” și cu o umbră de regret dar și cu bucurie începi noua ta viață. Reîntri în marele lanț al naturii, și împreună cu ceilalți te supui destinului, pentru că ești om.

Simona Zaharia, a X-a A

Poveste de dincolo de Prut

Am să vă spun o poveste de dor și bucurie, despre lacrimi și surâs, despre amintire și uitare. Am fost o elevă bună și am dorit să devin și mai bună, aşa că am ales țara vecină să-mi fie casă timp de patru ani cu speranța că voi avea un viitor mai strălucit.

Drumul meu a început într-o zi de septembrie, când am pornit spre Suceava, unde mă aștepta o nouă viață. Mergeam cu mașina pe podul ce trece peste Prut și priveam soarele ce răsărea, visând la noua viață ce mă aștepta. Însă, ajungând la cămin m-a cuprins o neliniște care mi se părea nefirească. Și totuși era reală și m-a făcut să regret alegerea mea. Această neliniște nu era numai din cauză că mi-era frică să întâlnesc alți profesori și alți colegi, ci și pentru că mă gândeam că mi-am lăsat părinții singuri.

Timpul a fost de partea mea, trecând repede, însă acest timp a fost presărat cu lacrimile și durerea care-mi inundau sufletul ca un vâsl uriaș aruncându-mă pe malul unei insule ce mi se părea pustie, dar care a devenit mai frumoasă cu timpul, căci mi-am găsit prieteni aici.

Acum privesc zâmbitoare spre viitor cu gândul că voi reuși și că nu voi mai plângе niciodată. Amintirea îmi pătrunde iar în suflet, iar mă lupt cu ea încercând să dau uitării toate supărările, aruncându-mă în brațele visării.

Am observat că nu e aşa grea viața de boboc și că nu sunt chiar aşa multe farsele făcute bobocilor. Sunt sigură că mai târziu îmi voi aminti cu cea mai mare bucurie de anii de liceu.

Aceasta este povestea unei fete care a hotărât să-și rupă sufletul de lângă părinți, plecând ca o pasare călătoare spre o altă țară unde este mai cald, poate, dar unde vine și iarna. Să nu vă plângeți niciodată soarta, căci nu se știe niciodată ce vă așteaptă în viitor. Luptați și veți reuși!

Veronica Sobețchi, a IX-a B

Trecere prin liceu

Ai ajuns în clasa a IX-a. Totul e dificil, trebuie să te adaptezi la noi profesori, la noile cerințe și pretenții. Nu-ți mai ieșe o medie, dar trece ...

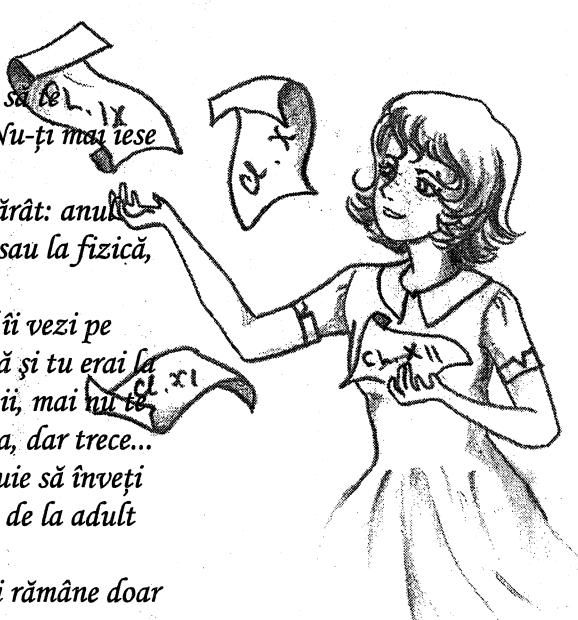
Ajungi într-a X-a cu noi forțe de muncă. E hotărât: anul acesta te vei descurca mai bine! Mai iezi un doi la mate sau la fizică, dar trece...

Ești norocos: ești într-a XI-a, te dai mare când îi vezi pe bobocii timizi și dezorientați alergând pe holuri. Viți că și tu erai să fel. Acum cunoști profesorii, mai profiți de unele situații, mai nu te trezești la prima oră și ești amenințat cu exmatricularea, dar trece...

Și pășești hotărât într-a XII-a! Îți spui că trebuie să înveți pentru bac și n-o prea faci. Acum se vorbește cu tine ca de la adult la adult, ești mustrat că te porți copilărește.

Ai ajuns prea repede la capătul drumului și mai rămâne doar amintirea liceului.

Valentina Ichimov, a XII-a D

Scrisoare deschisă

A scrie o scrisoare unui profesor de limba română, înseamnă a scrie la două persoane simultan. Una adresată „profesionistului” hotărât să ne îndrumă în lumea destul de complicată a limbii și a literaturii române și alta adresată „omului” care s-a întâmplat să ne călăuzească prin lumea și mai complicată a exstenței noastre.

Din capul locului, simt nevoia să afirm că mă consider un om norocos să pot să cresc și să mă desăvârșesc sub dubla dumneavoastră oblaşuire. Norocul n-ar fi complet, dacă nu aş avea o familie minunată și dacă nu aş învăța într-un colectiv deosebit.

Sunt în primul an de liceu. A fost grea schimbarea de la gimnaziu. Am avut nevoie de un factor de echilibru. Cred că l-am găsit în persoana dumneavoastră și sper să-l am și până la terminarea lui. Drumul este lung și greu, dar frumos.

Sunt conștient că perfectiunea umană nu o putem uita abstracție și poate în proprii ochi apărăm perfecti. Este posibil să ne strădăm ca din două persoane imperfecte profesor-elev, să construim o relație ce vîne spre perfectiune. Asta ne dorim, noi tinerii, spre astă razuim.

Încă într-o clasă de „mate-info”, deci mi-am exprimat, încă din start, opțiunea pentru științe exacte. E o trăsătură creștină.

Trăiesc într-o perioadă în care literatura luptă cu greu în condiții inegale, cu calculatorul și cu tot ce aduce Vestul.

Era informației însă n-ar putea exista fără acest element uman, vechi de când lumea. Limba. Cum s-ar putea transmite senzația, acest noian de informații, dacă nu am stăpâni bine limba? Cum am putea interpreta atâtea știri dacă nu am avea dexteritate în a vedea ce vorește să transmită autorii nevăzuti din lumea întreagă?

Tata îmi spune că a „conversa” cu cineva numai prin intermediul calculatorului ne poate crea un handicap în viitor. Literatura poate fi un remediu pe cât de util pe atât de plăcut, în acest caz.

Aici intervine rolul preluat de dumneavoastră: să ne insuflați și să ne cultivați dragostea față de această bogătie neglijată: literatura.

Cu mult respect,
Sergiu Prodan

Timpul

Oare ce oră e? Văd cerul frumos și soarele ce se înalță mândru pe bolta cerească... îmi petrec timpul privind cum trec zilele, privind cum apune soarele. Mă simt atât de mică! Privesc pereții și mă întreb dacă și tie ti-e dor. Timpul... îl pierd printre secunde, îl găsesc în minute, ore, zile, nopți... nopți infinite... Dorințele sunt șoapte ce se pierd în vise. Îmi revin în minte. Apoi vizez că pot să zbor dincolo de albastru, dincolo de noapte... de timp... Prin fereastră intră vântul ce mă cheamă în locurile pe care le-am pierdut... Iubesc stelele pentru că ele nu mă lasă să plec... și nu vreau să mai aud alte chemări care dor, alte chemări ce s-ar pierde în timpul pe care îmi este imposibil să-l găsesc. Îmi e de ajuns sufletul pierdut și el... eu și el - sufletul. Nu! nu vreau să mai ascult, căci doare. Doare să aud cum moare el și ea... adică sufletul și eu...

Raluca Semeniuc, a X-a H

Învață de la natură

Învață de la pământul ce-l calci zilnic să rămâi statornic și neschimbăt. Învață de la aerul ce-l respiri, că fără tine alții nu pot respira. Învață de la iarba verde de pe câmpuri că un sfat pe care-l dai poate semăna altelele noi pentru cei de lângă tine. Învață de la apă drumul vieții. Învață de la animale prietenia. Învață de la cer să ai viața senină, fără nori întunecați și fără furtună.

Învață de la natură și nu vei regreta toată viața!

Anonim

Orbital

Sunt doar un satelit natural.

Îți admir imensitatea în curgerea ei interioară,
Mișcări lente eliptice în jurul unei idei,
lor în oceanul tău de căreri.

Ești cea mai frumoasă planetă!

Cum te luminează soarele!

Reconosc. Sunt un satelit cam gelos; asta e, de aceea nici nu șă te linge în cădereea lor rectilinie, ci le atrag în găuri negre, prin tot soiul de intrigă cosmică... Si le pierd...

Numai Dumnezeu are voie să te privească fără aprobarea mea.

Pentru că El te-a creat pentru mine, din praful meu cosmic și timp. Tu ai timpul tău...

Eu am timp doar pentru tine... și stau și te privesc:

Din față... din spate... din profil...

Dar fața mea întunecată tu n-o vei vedea...

Desdemona Pintiliasa, a X-a G

Epilog

Era epuizat după petrecerea de aseară, dar totuși se trezise bine dispus. În timp ce își bea liniștit cafeaua pe canapea, i se intersectau în minte clipele petrecute cu o seară în urmă. Nu deslușea bine, totul se acoperise cu o ceată. Clipele de euforie și extaz nu își aveau rostul în acea amintire împăienjenită de durere. Încercă din răsputeri să-și găsească liniștea dar nu reușea. Mustrările de conștiință și părerile de rău erau acoperite de o dorință puternică de a încerca din nou, de a se repeta starea de spirit avută nu cu mult timp în urmă. Nici măcar nu-și amintise ce făcuse, se simțea euforic, dar nu reușea nici în ciuda faptului că lui, de obicei, i se întăriau în minte asemenea trăiri. În această luptă cu propria conștiință, în aceste clipe groaznice când parcă cerul cădea asupra lui, când într-o clipă viața i s-a dat peste cap, o parte din el spunea că nu e bine, că ar trebui să înceteze, dar cealaltă parte îl îndemna, să mai încerce să calce din nou pe acel tărâmul incitant.

Pentru câteva momente a reușit să adoarmă. Atunci el a visat tot ceea ce nu reușea să-și amintească. Mersese la o petrecere împreună cu prietenii. La un moment dat totul era monoton, plăcitor. El vroia să distingă atmosfera dar nu reușea

să se integreze în anturaj. Stătea deoparte, stingher. Izolat, el își amintea toată viața, neîmplinirile și tristețile îi împăienjeneau înima. Viața lui a fost plină de momente tragice, moartea tatălui, apoi pierderea ființei iubite. Credea că nu mai are rost să trăiască în chinuri. Zi de zi, i se întâmplă ceva rău, un eveniment neplăcut, era chinuit de soartă, nu-și găsea rostul pe acest pământ. Acolo, stingher în acel colț, ia naștere o dorință puternică de a evada din această lume, de a ieși din tiparele vieții. Dorea să schimbe ceva, dar singur nu reușea. Îi lipseau prietenii, iar prietenii aveau soluția - un fum.

Era conștient că nu e bine, că el nu e o fiare slabă, că nu trebuie să cedeze în fața acestei tentații puternice dar durerea din suflet era ceva mult mai mare ca să nu cadă în patimă. Își era hotărât să nu încerce, în fond era ceva incitant, demn de un om cu voință, asemenea lui, avea prea multă încredere în sine și la urma urmei un fum nu putea să-i dăuneze deloc. Prietenii l-au văzut și i-au adus doza. A aprins-o, privirea i-a căzut atent spre acea țigără. În ea stătea stingheră o altă lume ce se lasă mult dorită. Putea să se răzgândească dar nu a vrut.

A tras un fum, dar nu simțea efectul, a continuat să tragă, o ceată i-a cuprins mintea. Nu mai știa de unde vine, ce gând are, dat în schimb era euforic, avea o energie destul de mare. Toată viața era roz, nimic nu îl putea întrista, apoi a început să danseze nebunește. Își învăluia corpul după ritmul muzicii. Așa numita „călătorie” l-a făcut să ajungă apoi la o stare de beatitudine și extaz uitând complet de ce este în jur. A devenit psihotic, agresiv și a pierdut interesul pentru viață și autocontrolul. Avea o dorință arzătoare de a face lucruri trăsnite.

Era vesel acum, dar agitat, trecea de fapt de la o stare la altă și totuși se simțea în largul lui. Trăia într-un univers numai al său. Nimeni și nimic nu îl oprea... Deodată l-a cuprins un sentiment de persecuție. Își amintea acum clipele dulci ale vieții, îi plăcea. Era minunat, extraordinar, foarte plăcut. Așa cum și-a dorit, a ajuns la extreme, era fericit.

Total însă s-a spulberat deodată. Cineva sunase la ușă se trezise brusc, era băiatul cu ziarele. L-a luat pe cel la care se abonase de curând. Își era profund impresionat când pe prima pagină scrisă cu caractere mari, îngroșat „Spune da vieții și nu drogurilor”. Își-a dat seama de ce făcuse cu o seară în urmă. Își era hotărât că nu va mai călca pe tărâmul MORȚII ALBE, deși așa a putut zbura chiar și cu aripile frânte.

Violență în familie

Se numește "violență în familie" orice act vătămător, fizic sau emoțional care are loc între membrii unei familii. Abuzul în cadrul familiei poate avea mai multe forme: abuzul verbal, refuzul accesului la resursele financiare ale familiei, izolarea de prieteni și familie, amenințări și atacuri care în unele cazuri pot duce la moartea unuia dintre parteneri. Deși până acum s-a constatat că femeia este cel mai adesea victimă violenței în familie, în urma constatărilor actuale s-a descoperit că de fapt numărul bărbătașilor agresați este destul de mare. Experții care cercetează această problemă sunt de acord că violența este un fenomen mai răspândit decât arată sondajele, pentru simplul fapt că unele fapte nu sunt raportate poliției sau spitalelor.

Deși s-au căutat factori specifici care să explice comportamentul violent în familie, nu s-au găsit decât factori de natură socială: în situații când soții sunt foarte tineri, când veniturile familiei sunt foarte scăzute, alcoolul și somajul, dificultățile sexuale și lipsa satisfacției la locul de muncă și altele. Unele persoane au probleme de personalitate (comportamente antisociale), ele neavând sentimentul de vinovăție și căință după o manifestare violentă. Multe conflicte apar pe tema rolului femeii în societate. Există state care și acum se bazează pe un sistem "patriarhal", iar aici dependența femeii este mare și ea este destul de des victimă violenței în familie, fără posibilitatea de a se apăra în mod legal.

Efectele violenței sunt atât pe termen scurt, dar și pe termen lung. Rănilor produse prin lovire, tăiere, zgâriere etc. pot duce în unele cazuri la moartea victimei, iar în alte cazuri se pot produce depresii, dereglarea ritmurilor firești ale organismului, folosirea alcoolului în mod exagerat sau a unor medicamente, toate acestea ducând la tentative de sinucidere. Copiii care sunt martori ai cazurilor de violență în familie vor suferi și ei de depresii și boli ale sistemului nervos și este foarte posibil să devină și ei violenți. Există situații în care victimele suportă violențele partenerului fără să ia nici un fel de măsuri, ele refuzând să anunțe poliția, să ia legătura cu asistenții sociali sau să apeleze la instituții speciale de îngrijire. Acest comportament este strict legat de dependența financiară.

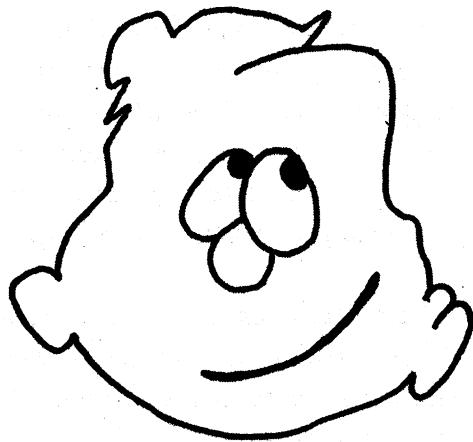
Experții sunt de acord că factorii economici și culturali contribuie la perpetuarea agresiunilor asupra femeilor. Pentru că femeile au o putere mai mică în societate, este posibil ca ele să fie principalele victime. Obiceiurile, tradițiile și legile, care restricționează rolurile femeii, vor limita oportunitățile economice și vor contribui la dependența femeii față de bărbat. Femeile vor privi divorțul ca pe un eșec total al vieții lor, considerându-se singurile vinovate, iar bărbătașii care au fost astfel educați vor refuza să respecte o femeie necăsătorită sau divorțată.

În urma unor programe organizate special pentru a ajuta victimele violențelor în familie și nu numai, s-au construit în ultimii ani niște "adăposturi" (inclusiv în România) menite să acorde un loc sigur victimelor, mai ales acelora care au și copii în îngrijire.

Aici persoanele primesc asistență și consiliere în domeniul legilor care le apără interesele. Durata unui astfel de tratament variază în funcție de gravitatea agresiunii la care a fost supusă victimă.

Există terapii de grup prin care se încearcă educarea comportamentului bărbătașilor care și-au agresat partenerele. Ei sunt încurajați să-și examineze atitudinea de bărbat.

Îmi place...

- ... să cred că cineva ține la mine.
- ... să cred că de fericire avem mult mai multă nevoie decât de bani, dar în același timp mi-ar plăcea să plouă cu bani.
- ... să mă uit seara la stele și la lună.
- ... să cred că în lumea asta sunt oameni cu adevărat

Florin Spoială, a X-a G

- ... liniștea pentru că astfel pot să meditez la ce va fi peste o oră sau peste un secol.
- ... pacea pentru că astfel oamenii se pot înțelege între ei.
- ... bunătatea oamenilor deoarece astfel ei pot ajuta pe oricine și pot ierta orice.
- ... munca pentru că ea este rațiunea omului de a trăi.
- ... dragostea deși poate răni pe oricine și în același timp și vindecă.
- ... muzica deoarece prin ea trăim și ne exprimăm sentimentele.
- ... adevărul deoarece astfel nu ne pierdem increderea în oameni.
- ... natura deoarece te face să visezi, te face să trăiești intens.

Loredana Ulian, a X-a G

Nu-mi place...

- ... despărțirea deoarece aduce multe lacrimi și suspine.
- ... singurătatea deoarece te distrugă și te face alt om.
- ... să stau într-un singur loc pentru că sunt curioasă să aflu altele.
- ... trădarea deoarece astfel nu mai pot avea incredere deplină în persoana care a făcut acest lucru.
- ... omul care ascunde ceva deoarece îmi provoacă teamă.

Loredana Ulian, a X-a G

PRINCIPIILE RELAȚIILOR INTERUMANE

CUM SĂ NE COMPORTĂM ÎN LUME

1. Nu criticați, nu condamnați și nu vă plângăteți.
2. Fiți drepti și sinceri în aprecieri.
3. Stârniți în ceilalți o dorință vie.

MODALITATEA DE VERBARE INCREABIL

1. Manifestați un interes sincer față de un din jur.
2. Zâmbiți.
3. Rețineți că numele curva este centrul el cea mai dulce reacție ce-i poate măngâia auzul.
4. Fiți bun asculător și răspundă pe ceilalți cu o interesare despre ei însăși.
5. Modelați-vă discursul în conformitate cu interesul și vocatorul dumneavoastră.
6. Faceti în aşa fel încât interlocutorul dumneavoastră să se simtă important - și fiți sinceri în ceea ce spuneți.

CUM SĂ ÎMPLINEȚI PUNCTUL DE ÎNTRERUPERE

1. Singura modalitate de a profita văzutului mai mult este pe urma unei disensiuni și de a o evita.
2. Respectați păretele interlocutorului dumneavoastră. Nu-i spuneți niciodată că greșește.
3. Dacă greșești recunoașterea primului și susțineți vă vină cu contumace.
4. Dacă ureți să câștigăți pe cineva, lăsați-l cu duhul blândeții.
5. Obțineți de la bun început aprobarea interlocutorului.
6. Lăsați-vă interlocutorul să vorbească nestingeri.
7. Lăsați-l pe celalăut să facă tot ce face în modul din propria inițiativă.
8. Dați-vă seama să vădă lucrurile din perspectiva celuilalt.
9. Arătați înțelegere față de ideile și dorințele celuilalt.
10. Faceți apel la sentimentele nobile ale celorlalți.
11. Puneți-vă în scenă ideile.
12. Deșteaptă în celalăut o nobilă emulație, stimulând competiția, o provocare sătă cum îți croiești drum spre inimiile oamenilor deosebiți. Satisfaceti-le dorința de "a se simți importanți".

FIȚI UN CONDUCĂTOR ADEVĂRAT

1. Un conducerător este adesea confruntat cu situații în care trebuie să schimbe atitudinea sau comportamentul celor pe care îi conduce.
2. Începeți cu laude și aprecieri sincere.
3. Atrageți atenția celorlalți asupra greșelilor comise într-un mod indirect.
4. Înainte să-i criticați pe ceilalăut, comentați-vă propriile greșeli.
5. Puneți întrebări în loc să dați ordine.
6. Cruțați amorul propriu al celorlalți.
7. Lăudați cea mai neînsemnată îmbunătățire și cel mai mic progres. "Aprobați cu însuflare și lăudați din belșug"
8. Obligați pe ceilalăut să respecte standardele unei reputații nepătate.
9. Folosiți încurajările. Dați impresia că orice greșeală poate fi îndreptată.
10. Asigurați-vă întotdeauna că interlocutorul dumneavoastră e fericit să facă ceea ce-i propuneți.

Prof. Rodica Roșu

Diferență

Vă voi prezenta modul de gândire și de analiză a unei situații aparent obișnuite.

Să-i numim: Radu și Elena. Aceștia se văd într-o zi, el o invită la un film.

Într-o seară, în timp ce se întorceau acasă cu mașina lui Radu, Elena se trezește zicând: „Îți dai seama că în seara aceasta se fac șase luni de când suntem împreună?” În mașină se așterne o liniște deplină. Atunci Elena își zice în sine: „Mă întreb dacă l-a deranjat că am spus asta. Poate că se simte constrâns de relația noastră; poate crede că vreau să-l împing spre o obligație pe care el nu o vrea sau de care nu este sigur!”. Pe când Radu își zice în sine: „Băi frate! Șase luni!!!! O grămadă de timp.”

Iar Elena continuă să se îngrijoreze zicându-și: „Dar dacă stau și mă gândesc, nici eu nu sunt sigură că vreau o asemenea relație. Câteodată îmi doresc să am mai mult timp pentru mine, ca să reflectez astupra relației noastre. Unde vom ajunge dacă vom continua în felul acesta? Vom ajunge să ne căsătorim? Să avem copii? Să ne petrecem restul vietii împreună? Sunt oare eu pregătită pentru un angajament de acest fel? Îl cunoște oare atât de bine?”

În tot acest timp, Radu își zice în sine: „Șase luni... asta înseamnă că ne-am cunoscut acum... cred că în februarie a fost. Astăzi înseamnă că a fost după ce mi-am dus mașina la verificat; ia să mă uit la kilometraj. Auseu! Trebuie să schimb uleiul.”

Elena se gândește: „El e supărat. Văd asta pe fața lui. Sau poate că mă înșel. Poate că el vrea mai mult de la relația asta, mai multă intimitate, mai mult angajament. Poate că el a simțit înaintea mea că eu am anumite rezerve în ceea ce privește această relație. Da, sigur asta e. De aceea el se ferește să-mi zică ceea ce simte pentru mine. Îl este frică să nu-l resping.”

Revenind la Radu: „Am să-i zic mecanicului să se mai uite o dată și la transmisie. Nu-mi pasă ce zic cretinii din acolo, tot nu intră în viteză cum trebuie. Și ar fi bine să nu încearc să dea vina pe sezonul rece. Ce sezon rece? Sunt 20 de grade afară și tot schimb viteza la mașina de gunoi. Și am dat și o grămadă de bani nenorocitorilor!”

Elena: „Văd că e supărat! Nu-l condamn. Și eu aş fi supărată. Mă simt atât de renovată că l-am pus să treacă prin atâta, dar nu am ce face. Nu sunt încă sigură de ceea ce simt.”

Radu: „Să probabil că îmi vor zice că garanția e de 90 de zile. Sunt sigur că aşa îmi vor zice. Nemernicu.”

Elena: „Poate că sunt eu prea idealistă, așteptând un cavaler să mă ia pe calul său alb, în timp ce săngă mine am un bărbat foarte bun, cu care îmi place să-mi petrec timpul, la care țin și care ține foarte mult la mie. Un bărbat pe care l-am făcut să sufere din cauza fanteziilor mele copilărești.”

Radu: „Garanție vor? Am să le dau eu garanție! O să le dau o garanție de n-o-s-o poartă duce.”

Terminând cu gândurile despre relația lor, Elena strigă:

- Radu!
- Ce? (răspunde Radu speriat)
- Te rog, nu te mai tortura în fața lui. Poate că nu ar trebui niciodată să... O Doamne, mă simt atât de... (lupă căre începe să plângă)
- Ce?
- Sunt o idioată. Știu că nu există cavaleri! Asta e o prostie. Nu există nici un cavaler și nici un cal alb.
- Nici un cal alb? (întreabă Radu mirat)
- Crezi că sunt o idioată nu-i aşa?
- Nu! (răspunde Radu fericit că în sfârșit știe răspunsul corect la o întrebare)

- E doar căăă...eu ăăă...eu am nevoie de timp.

Urmează apoi 16 secunde de liniște în care Radu se gândește cât de repede poate să răspunsul ideal. În final îi vine în cap unul care ar putea să meargă.

- Da!

Răspunsul o impresionează profund pe Elena care își ia prietenul de mână.

- Vai, Radu! Chiar asta simți?

- Care asta?

- Asta simți tu pentru mine?

- Aaa....da.

Elena se întoarce cu fața spre el și se uită lung în ochii lui, făcându-l să se simtă foarte nesigur de ceea ce urma să zică.

- Mulțumesc mult, Radu.

- Cu plăcere! (nici acum nu știa la ce răspunde)

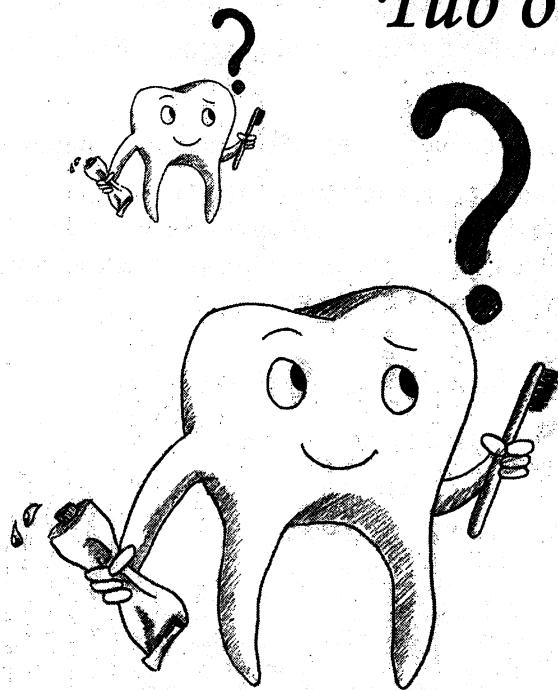
Apoi o duce acasă. Ea se întinde pe pat și va plângе până dimineață, având sufletul torturat și chinuit. Pe de altă parte, Radu se duce acasă la el, își ia o pungă cu chipsuri, o bere rece, dă drumul la televizor și devine foarte rapid implicat într-o reluare a unui meci de fotbal dintre două echipe africane de care nu a auzit niciodată. O voce mică din capul său îi zice că s-a întâmplat ceva foarte important în mașină, însă își dă seama că nu va putea niciodată să înțeleagă despre ce a fost discuție, așa că ar fi mai bine să nu se mai gândească la ea.

A doua zi, Elena va suna o prietenă, sau poate două, și vor discuta despre această situație ore în sir, analizând foarte detaliat fiecare cuvânt rostit de ea, de el, precum și oricare gest făcut de Radu pe parcursul discuției. Această problemă va fi discutată mai multe zile, poate chiar luni, fără ca ele să ajungă la vreo concluzie, dar și fără să se plăcțisească de acest subiect.

Pe de altă parte, Radu, în timp ce joacă tenis cu un prieten de-al său și de-al Elenei, va face o pauză înainte de un serviciu și va zice: „Hei, știi cumva dacă Elena a avut vreodată un cal?”

Cosmin Ciornel, a XII-a E

Tub or not tub

Un studiu recomandat de Asociația Medicilor Stomatologi din țara noastră spune că românii consumă un singur tub de pastă de dinți pe an, în loc de un tub pe lună, ca ceilalți europeni. O, domnule castor, ne cerem scuze însă:

1. românii nu fac decât ceea ce spune și reclama aceea care se dă la televizor. Citiți cu atenție eticheta produsului pe care îl cumpărați
2. iar pe etichetele de pe pasta de dinți spune clar: A se utiliza după fiecare masă

Acum calculați și voi, dacă mănâncă în medie o masă la două-trei zile, în cât timp poate consuma românul un tub de pastă de dinți? Evident, dacă-l mănâncă gol, fără pâine...

Silviu Terteș, a XII-a C

Liceul mi-a arătat calea pe care să o urmez

După ce am descoperit tainele calculatorului, am început să fiu, parcă, obsedat de el. Pentru mine, Liceul de Informatică a făcut din calculator, „aerul zilnic” de care nu mă pot lipsi. Am participat la multe concursuri de informatică și la fiecare am luat câte un premiu.

Prima mea participare la un concurs de informatică a fost în clasa a X-a când am realizat o pagină web intitulată “Tradiția - între inovație și cultură” în care am prezentat “Solonețul Nou - un sat românesc cu tradiție poloneză”. La acest concurs: Concursul de Programare și Creativitate software “**Linfo@SV 2002**”, ediția I, de pe data de 9 februarie 2002, secțiunea pagini web, organizat de Liceul de Informatică “Spiru Haret” Suceava am luat **Premiul I**.

Un an mai târziu a avut loc următoarea editie a Concursului de Programare și Creativitate software: “**Linfo@SV 2003**”, ediția a II-a la care am participat la o altă secțiune și anume cea de softuri educaționale. Împreună cu un coleg de clasă, Vlad Ungureanu, am realizat un soft educațional de fizică intitulat „Electromagnetismul” și cu acesta am luat **Premiul III**.

O altă participare la un concurs din Polonia, mi-a dat curajul și m-a motivat să străbat în continuare acest drum al informaticii. La concursul organizat de fundația Semper Polonia: „**Projekt Logo Polonijno-Sykolnych Klubów Olimpijczyka**” din Varșovia am avut plăcerea să iau două premii și nume **Premiile II și III**.

La etapa județeană a concursului Infoeducația secțiunea soft educațional am luat **Premiul III** și la același concurs, dar la secțiunea pagini web am luat din nou **Premiul III**.

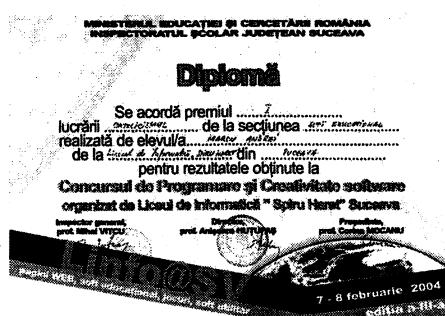
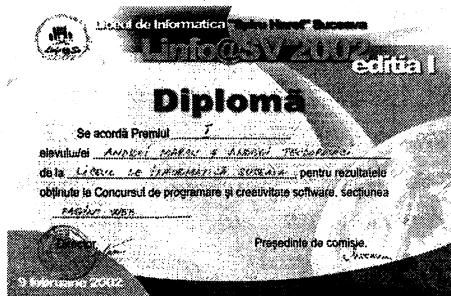
Cameră de Comerț și Industrie a Județului Suceava mi-a dat ocazia să iau **Premiul II** prin organizarea concursului de web design din cadrul Târgului IT & Comunicații “**BUCOVINA.ON LINE**”.

Concursul de Programare și Creativitate software devenit deja o tradiție pentru Liceului de Informatică „Spiru Haret” Suceava a continuat și în următorul an cureaua a III-a: “**Linfo@SV 2004**”. La acest concurs am participat la secțiunea soft educațional cu lucrarea „Catolicismul” și mi-a fost acordat **Premiul I**.

La cîsăptămâna după „**Linfo@SV 2004**” a urmat etapa județeană a concursului național “**Istorie și societate în dimensiune virtuală**” și din nou, am fost premiat (**Premiul III**).

Pentru mine, aceste premii înseamnă, în primul rând, o motivare pentru a continua să lucrez în acest domeniu. Sunt mulțumit că celorlalți le place ceea ce fac și aceste premii mi-o dovedesc. Sunt sigur că acesta este doar începutul și sper că pe viitor să am multe multe succese în domeniul informaticii.

Andrei Lucian Marcu, clasa a XII-a C

CÂTE CEVA DESPRE...

INFORMATICA

Problema colorării grafurilor interval

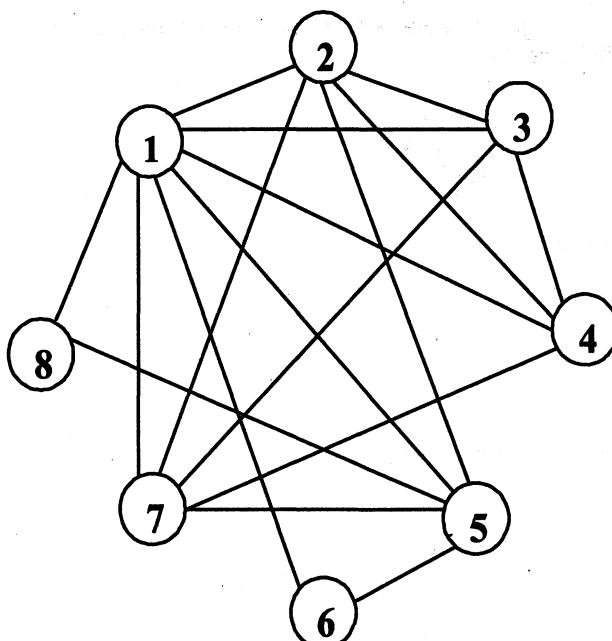
Să presupunem că există o mulțime de activități de planificat pentru un număr mare de săli de lectură. Se dorește planificarea tuturor activităților folosindu-se cât mai puține săli. Elaborați un algoritm greedy eficient pentru a determina ce activitate trebuie să utilizeze o sală de lectură și care anume. Pentru fiecare activitate se cunoaște ora la care poate începe aceasta și cât durează.

Rezolvare: Această problemă este cunoscută și sub denumirea de problema colorării grafurilor interval. Putem crea un graf ale cărui vârfuri sunt activitățile date și ale cărui muchii conectează activitățile incompatibile. Determinarea celui mai mic număr de culori necesare pentru a colora fiecare vârf, astfel încât două vârfuri adiacente să nu aibă aceeași culoare, este echivalentă cu determinarea numărului minim de săli de lectură necesare planificării tuturor activităților date.

De exemplu, să presupunem că trebuie planificate 8 activități, pentru care se cunosc orele de început și durata lor, deci se poate determina ora de sfârșit. Acestea sunt date în următorul tabel:

numărul curent al activității	ora de început	durata	ora de sfârșit
1.	11	8	19
2.	11	5	16
3.	12	2	14
4.	13	2	15
5.	16	2	18
6.	17	1	18
7.	14	2	16
8.	19	1	20

Graful corespunzător acestora va fi:

Nodurile grafului au fost numerotate conform numărului de ordine al activităților și două noduri sunt legate printr-o muchie dacă activitățile corespunzătoare se suprapun în timp. Colorăm nodurile grafului astfel:

- Nodul 1 - Culoarea 1
- Nodul 2 - Culoarea 2
- Nodul 3 - Culoarea 3
- Nodul 4 - Culoarea 4
- Nodul 5 - Culoarea 3
- Nodul 6 - Culoarea 2
- Nodul 7 - Culoarea 5
- Nodul 8 - Culoarea 2

Algoritmul folosit este următorul: colorăm, pe rând, fiecare nod cu culoarea 1. Apoi verificăm dacă există vreun nod adjacent lui, colorat la fel. Dacă există, vom încerca următoarea culoare, după care repetăm procedeul. Descriș în limbaj pseudocod, algoritmul este:

Procedura colorează**Pentru $i := 1$ la n execută** $C[i]:=1;$ **Cât timp există(i)= $true$ execută** $C[i]:=c[i]+1$

În vectorul c , cu n elemente, se memorează culoarea folosită pentru fiecare nod i al grafului. Funcția $există(i)$ verifică dacă sunt noduri adiacente nodului i , colorate cu aceeași culoare.

Vom memora în tabloul bidimensional a matricea de adiacență a grafului, matrice care poate fi determinată ușor, folosind datele din tabel astfel: dacă activitatea i este în conflict cu activitatea j atunci elementul a_{ij} va avea valoarea 1. În caz contrar, a_{ij} are valoarea zero. Matricea este simetrică față de diagonala principală.

Programul complet este:

```
#include<fstream.h>
int a[20][20], n, c[20], inceput[20], sf[20], durata;
int există(int i)
{ int j, ok;
  ok=0;
  for(j=1; j<=i-1; j++)
    if (a[i][j]==1 && c[i]==c[j])
      ok=1;
  return ok;
}
int conflict(int i, int j)
{ int ok;
  ok=1;
  if (inceput[j]>sf[i] || inceput[i]> sf[j])
    for(j=i+1; j<=n; j++)
      { if (conflict(i,j))
          a[i][j]=1;
        else
          a[i][j]=0;
        a[j][i]=a[i][j];
      }
  for (i=1; i<=n; i++)
  {
    c[i]=1;
    while ( există(i))
      c[i]++;
  }
  max=c[1];
  for(i=2; i<=n; i++)
    if ( c[i]>max)
      ok=0;
  return ok;
}
void conflict()
{ int i,j,max;
  ifstream f("ore.txt");
  f>>n;
  for(i=1; i<=n; i++)
  {
    f>>inceput[i]>>durata;
    sf[i]=inceput[i]+durata;
  }
  f.close();
  for(i=1; i<=n-1; i++)
  max=c[i];
  cout<<"max="<<max;
  ofstream g("sali.txt");
  for(i=1; i<=max; i++)
  {
    g<<"In sala "<<i<<" au fost planificate
activitatile ";
    for(j=1; j<=n; j++)
      if(c[j]==i)
        g<<j<<' ';
    g<<endl;
  }
  g.close();
}
```

Pentru exemplul dat, programul va afișa următoarele rezultate:

In sala 1 au fost planificate activitățile 1

In sala 2 au fost planificate activitățile 2 6 8

In sala 3 au fost planificate activitățile 3 5

In sala 4 au fost planificate activitățile 4

In sala 5 au fost planificate activitățile 7

ASUPRA PROBLEMEI $a_1!a_2!\dots a_{n-1}!=a_n!$

La Olimpiada de Matematică 2004, faza județeană, a fost propusă problema:

Să se determine numerele naturale n , n mai mare sau egal decât 3, cu proprietatea: *există numerele naturale a_1, a_2, \dots, a_n , astfel încât $a_1!a_2!\dots a_{n-1}!=a_n!$*

Solutie

Fie $n=3$. Se observă că există numerele 3, 5, 6 care verifică ecuația. Într-adevăr $3!5!=6!$, dacă $3!=6$ adevărat. Folosind metoda inducției matematice se demonstrează că, oricare ar fi n mai mare sau egal decât 3, există numerele distincte a_1, a_2, \dots, a_n astfel încât $a_1!a_2!\dots a_{n-1}!=a_n!$.

Presupunem că există a_1, a_2, \dots, a_k , astfel încât $a_1!a_2!\dots a_{k-1}!=a_k!$. Rămâne de demonstrat că există a_1, a_2, \dots, a_{k+1} , astfel încât $a_1!a_2!\dots a_k!=a_{k+1}!$. Pentru aceasta se observă că există $a_{k+1}=a_k!=a_1!a_2!\dots a_{k-1}!$ și $a_k=a_{k+1}-1=a_1!a_2!\dots a_{k-1}!-1$, care verifică ecuația $a_1!a_2!\dots a_k!=a_{k+1}!$. Într-adevăr $a_1!a_2!\dots a_k!=a_{k+1}!$, dacă $a_1!a_2!\dots (a_{k+1}-1)!=a_{k+1}!$, adică $a_1!a_2!\dots a_{k-1}!=a_{k+1}$, adevărat. Rezultă că există a_1, a_2, \dots, a_n naturale, astfel încât $a_1!a_2!\dots a_{n-1}!=a_n!$, oricare ar fi n natural, n , mai mare sau egal decât 3.

Am studiat cu ajutorul calculatorului existența unor siruri care verifică condiția din enunțul problemei.

```

uses crt;
type vector=array [0..10] of byte;
var a: vector; f: text; n: byte; x: longint;
function fact(i: byte): longint;
begin
  if i=0 then
    fact:=1
  else
    fact:=i*fact(i-1);
end;
function element(i: byte): longint;
begin
  if i=0 then
    element:=1
  else
    element:=element(i-1)*fact(a[i]);
end;
procedure solutie;
var i: byte;
begin
  x:=element(n-2);
  if x-1>a[n-2] then
    begin
      for i:=1 to n-2 do
        write(f, a[i], ',');
      writeln(f, x-1, ',', x);
    end;
end;
procedure gen(i: byte);
var j: byte;
begin
  if i<=n-2 then
    for j:=a[i-1]+1 to 10-n+i+2 do
      begin
        a[i]:=j;
        gen(i+1);
      end
    else
      solutie;
  end;
begin
  clrscr;
  assign(f, 'solutie.out');
  rewrite(f);
  write('n=');
  readln(n);
  a[0]:=0;
  gen(1);
  close(f);
end.

```

Astfel se poate observa existența soluțiilor din aceasta familie pentru valori mici ale lui n :

n=4

1 3 5 6
 1 4 23 24
 1 5 119 120
 1 6 719 720
 1 7 5039 5040
 1 8 40319 40320
 1 9 362879 362880
 1 10 3628799 3628800
 2 3 11 12
 2 4 47 48
 2 5 239 240
 2 6 1439 1440
 2 7 10079 10080
 2 8 80639 80640
 2 9 725759 725760
 2 10 7257599 7257600
 3 4 143 144
 3 5 719 720
 3 6 4319 4320
 3 7 30239 30240
 3 8 241919 241920
 3 9 2177279 2177280
 3 10 21772799 21772800
 4 5 2879 2880
 4 6 17279 17280
 4 7 120959 120960
 4 8 967679 967680
 4 9 8709119 8709120
 4 10 87091199 87091200
 5 6 86399 86400
 5 7 604799 604800
 5 8 4838399 4838400
 5 9 43545599 43545600
 5 10 435455999 435456000
 6 7 3628799 3628800
 6 8 29030399 29030400
 6 9 261273599 261273600
 7 8 203212799 203212800
 7 9 1828915199 1828915200

n=5

1 2 3 11 12
 1 2 4 47 48
 1 2 5 239 240
 1 2 6 1439 1440
 1 2 7 10079 10080
 1 2 8 80639 80640
 1 2 9 725759 725760
 1 2 10 7257599 7257600
 1 3 4 143 144
 1 3 5 719 720
 1 3 6 4319 4320
 1 3 7 30239 30240
 1 3 8 241919 241920
 1 3 9 2177279 2177280
 1 3 10 21772799 21772800
 1 4 5 2879 2880
 1 4 6 17279 17280
 1 4 7 120959 120960
 1 4 8 967679 967680
 1 4 9 8709119 8709120
 1 4 10 87091199 87091200
 1 5 6 86399 86400
 1 5 7 604799 604800
 1 5 8 4838399 4838400
 1 5 9 43545599 43545600
 1 5 10 435455999 435456000
 1 6 7 3628799 3628800
 1 6 8 29030399 29030400
 1 6 9 261273599 261273600
 1 7 8 203212799 203212800
 1 7 9 1828915199 1828915200
 2 3 4 287 288
 2 3 5 1439 1440
 2 3 6 8639 8640
 2 3 7 60479 60480
 2 3 8 483839 483840
 2 3 9 4354559 4354560
 2 3 10 43545599 43545600
 2 4 5 5759 5760

Pe de altă parte, ecuația $a_1!a_2!...a_{n-1}!=a_n!$ face parte dintr-o familie mai largă, de forma $f_1(a_1)f_2(a_2)...f_{n-1}(a_{n-1})=f_n(a_n)$. Ne propunem să analizăm o funcție de tipul acesta, și anume funcția lui Euler.

Să se arate că ecuația $\Phi(x)=k_1!k_2!...k_r!$ este rezolvabilă, unde Φ este funcția lui Euler

$$\left(\Phi(n) = n \prod_{p|n} \left(1 - \frac{1}{p} \right) \right) \text{ iar } k_1, k_2, ..., k_r \text{ sunt numere naturale.}$$

Pentru a rezolva problema vom considera într-o primă etapă ecuația $\Phi(x)=n$. Pentru ca aceasta să aibă soluții trebuie ca x și n să conțină aceeași factori primi. Fie

$$x = n = p_1^{k_1} p_2^{k_2} \dots p_m^{k_m} \Rightarrow \frac{\Phi(x)}{x} = \prod_{p|x} \left(1 - \frac{1}{p}\right) = \prod_{p|n} \left(1 - \frac{1}{p}\right) = \frac{\Phi(n)}{n}$$

$x = \frac{n^2}{\Phi(n)} = \frac{n \prod_{p|n} p}{\prod_{p|n} (p-1)}$. Întrucât x este un număr natural care are aceeași factori primi ca

și n , rezultă că $\prod_{p|n} (p-1) | n$ (1). Dar dacă $\prod_{p|n} (p-1) | n$ atunci

$$\prod_{p|n} (p-1) = \frac{n}{q}, q \in \mathbb{N} \Leftrightarrow \frac{n^2}{q \prod_{p|n} p} = n \prod_{p|n} \left(\frac{p-1}{p}\right) = \Phi(n) \Leftrightarrow \frac{n^2}{\Phi(n)} = q \prod_{p|n} p \Rightarrow \text{există un}$$

număr natural egal cu $\frac{n^2}{\Phi(n)}$ (2). Din (1) și (2) rezultă că $\prod_{p|n} (p-1) | n$ este condiția

necesară și suficientă pentru ca ecuația $\Phi(x)=n$ să fie rezolvabilă, soluția fiind $x = \frac{n^2}{\Phi(n)}$.

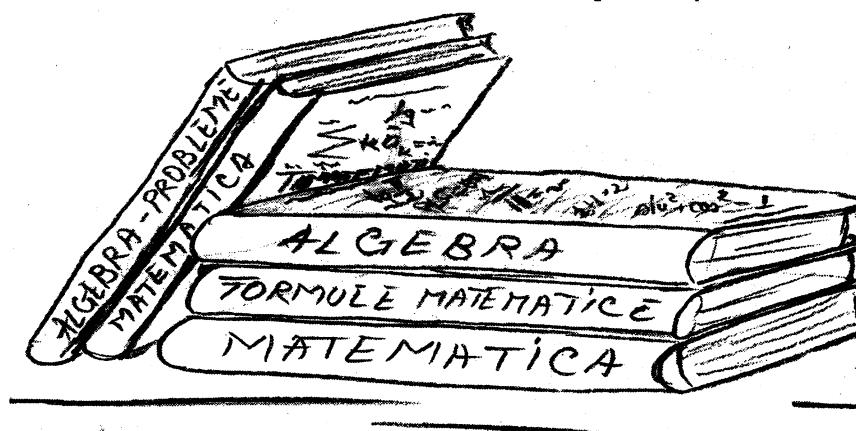
Se observă că $n = k_1!k_2!\dots k_r!$ îndeplinește condiția $\prod_{p|n} (p-1) | n$, oricare ar fi numerele k_1, k_2, \dots, k_r , naturale.

\Rightarrow ecuația $\Phi(x)=k_1!k_2!\dots k_r!$ are soluția $x = \frac{k_1!k_2!\dots k_r!}{\Phi(k_1!k_2!\dots k_r!)}$, oricare ar fi numerele naturale k_1, k_2, \dots, k_r .

Bibliografie

P. Radovici-Mărculescu, *Probleme de teorie elementară a numerelor*, Editura Tehnică, 1986

Ştefăniță-Andrei Cocorean, a X-a A

Primitivetele unor funcții discontinue

Fie $f: R \rightarrow R$ o funcție primitivabilă cu proprietatea că pentru o primitivă $F: R \rightarrow R$ a sa, există un număr real k astfel încât următoarea limită să existe și să fie finită

$$\lim_{x \rightarrow 0} \left(x \left(F\left(\frac{1}{x}\right) - \frac{k}{x} \right) \right).$$

Observăm că dacă proprietatea este satisfăcută pentru o primitivă, atunci are loc pentru toate primitivele și, în plus, valoarea limitei este aceeași.

Să notăm cu LM mulțimea funcțiilor cu această proprietate.

Lemă. *Fie o funcție $f \in LM$, astfel încât*

$$\lim_{x \rightarrow 0} \left(x \left(F\left(\frac{1}{x}\right) - \frac{k}{x} \right) \right) = a, \text{ unde } a \in R.$$

Să se arate că funcția $h: R \rightarrow R$, $h(x) = \begin{cases} x^2 F\left(\frac{1}{x}\right), & x \neq 0 \\ a, & x = 0 \end{cases}$ admite primitive pe R .

Demonstrație

Într-adevăr, funcția $H: R \rightarrow R$, $H(x) = \begin{cases} x^2 F\left(\frac{1}{x}\right), & x \neq 0 \\ k, & x = 0 \end{cases}$ este o primitivă a funcției h . Este evident că $H'(x) = h(x)$, pentru orice $x \neq 0$ și

$$H'(0) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{H(x) - H(0)}{x - 0} = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{x^2 F\left(\frac{1}{x}\right) - k}{x} = \lim_{x \rightarrow 0} \left(x F\left(\frac{1}{x}\right) - \frac{k}{x} \right) = a = h(0)$$

Observație.

Teoremă. Dacă $f \in LM(R)$, atunci funcția $g_k: R \rightarrow R$, $g_k(x) = \begin{cases} f\left(\frac{1}{x}\right) - \frac{2k}{x}, & x \neq 0 \\ a, & x = 0 \end{cases}$,

unde $a = \lim_{x \rightarrow 0} \left(x F\left(\frac{1}{x}\right) - \frac{k}{x} \right)$, este primitivabilă pe R .

Demonstratie

Primitiva F a funcției f este derivabilă. Pentru $x \neq 0$ are loc:

$$\left(x^2 F\left(\frac{1}{x}\right) \right)' = 2x F\left(\frac{1}{x}\right) - f\left(\frac{1}{x}\right), \text{ de unde}$$

$$f\left(\frac{1}{x}\right) = 2x F\left(\frac{1}{x}\right) - \left(x^2 F\left(\frac{1}{x}\right) \right)'$$

$$f\left(\frac{1}{x}\right) - \frac{2k}{x} = 2 \left(x F\left(\frac{1}{x}\right) - \frac{k}{x} \right) - \left[x^2 F\left(\frac{1}{x}\right) \right]'$$

Să considerăm funcția $h: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $h(x) = \begin{cases} \left(x^2 F\left(\frac{1}{x}\right)\right)', & x \neq 0 \\ a, & x = 0 \end{cases}$. Conform lemei anterioare,

h este primitivabilă, iar funcția $H: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $H(x) = \begin{cases} x^2 F\left(\frac{1}{x}\right), & x \neq 0 \\ k, & x = 0 \end{cases}$ este o primitivă a

funcției h . Funcția $u: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $u(x) = \begin{cases} xF\left(\frac{1}{x}\right) - \frac{k}{x}, & x \neq 0 \\ a, & x = 0 \end{cases}$ este continuă pe \mathbb{R} , deci este

primitivabilă pe \mathbb{R} . Fie $U: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ o primitivă a sa. Atunci $g_k = 2U' - H' = (2U - H)'$. Prin urmare $G_k = 2U - H$ este o primitivă a funcției g_k pe \mathbb{R} . Deci g_k este primitivabilă pe \mathbb{R} .

Corolar:

Dacă $f \in LM(\mathbb{R})$ și k diferit de 0 atunci funcția

$$g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, g(x) = \begin{cases} f\left(\frac{1}{x}\right), & x \neq 0 \\ b, & x = 0 \end{cases} \quad (b \in \mathbb{R}) \text{ nu este primitivabilă pe } \mathbb{R}.$$

Demonstrație

Dacă g ar admite primitive pentru un anumit b , cum

$$g_k(x) - g(x) = \begin{cases} -\frac{2k}{x}, & x \neq 0 \\ a - b, & x = 0 \end{cases}$$

ar rezulta că ultima funcție ar admite primitive, ceea ce este fals. Deci g nu este primitivabilă.

Bibliografie

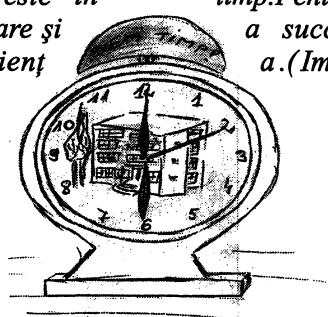
1. D. Andrica, *Asupra unei clase largi de funcții primitivabile*, Gazeta matematică, perfecționare metodică și metodologică în matematică și informatică, nr. 4-1984, 169-176
2. M. Mocanu, *Să înțelegem matematică*, Nr. 2(7) Serie Nouă, 2004, Bacău.
3. C. Mortici, *Comportamentul funcțiilor cu proprietatea lui Darboux în vecinătatea unui punct de discontinuitate*, R. M. T., nr. 2/2004, 4-7
4. N. Pavelescu, *Primitivele unor funcții periodice*, Gazeta Matematică, nr. 10/2002, 371-379
5. E. Păltănea, *O clasă de funcții periodice*, Gazeta matematică, perfecționare metodică și metodologică în matematică și informatică, nr. 3-4/1983, 157-166
6. F. Vulpescu-Jalea, *Asupra unor funcții primitivabile*, Gazeta matematică, perfecționare metodică și metodologică în matematică și informatică, nr. 3-4/1983, 157-166

Relativitatea timpului și a filmului didactic

Acstea forme fundamentale ale materiei constituie un continuum cuadridimensional, în cadrul căruia se desfășoară toate procesele și fenomenele fizice. Spațiul și timpul sunt forme obiective de existență ale materiei. Dacă spațiul este tridimensional și reversibil, timpul real este unidimensional, momentele sale succedându-se liniar și ireversibil. Dar ceea ce au comun aceste categorii este infinitatea. „Timpul, spațiul, locul și mișcarea sunt perfect cunoscute de toată lumea. Trebuie totuși notat că lumea de rând concepe aceste cantități numai prin relația cu lucrurile percepute prin simțuri. De aici se nasc anumite prejudecăți pentru înlăturarea cărora este bine să deosebim aceste cantități în absolute și relative, adevărate și aparente, matematice și comune. Toate mișările pot fi accelerate și întârziate dar fluxul timpului absolut nu poate fi schimbat. Durata sau perseverența existenței lucrurilor este aceeași, fie că mișările sunt repezi sau încete sau nule” (Issac Newton, “Principiile matematice ale filosofiei naturale” pag. 30-32).

“Căci, deși este sigur că noțiunile nu pot fi deduse prin logică din experiență, și că ele constituie într-un anumit sens ecuații de creații ale spiritului uman, totuși noțiunile sunt, însă, tot atât de puțin independente de natura trăirilor noastre ca, de exemplu, hainele de formă corpului uman. Aceasta este în deosebi valabil pentru conceptele noastre de timp și spațiu, pe care fizicianii, constrânși de realitate, au trebuit să le coboare din Olimpul aprioricului pentru a le remania și a le aduce din nou în starea de a fi utilizabile”. (Albert Einstein, “Teoria relativității”, pag.9) . “Timpul este o noțiune de “înainte și înapoi” este o noțiune fundamentală, pe care o folosim și în viața de toate zilele pentru a stabili, între două evenimente, care este ulterior sau cel puțin nu este anterior”. (E. Schrodinger, “Spirit și materie”, pag.188) . “Cinematograful poate arăta toată complexitatea lumii, exprima clar legăturile adânci care unesc evenimentele, datorită ușurinței sale de a evoluă în spațiu și timp. El este în stare să înregistreze tot atât de bine amănuntul cât și ansamblul”. (V. Pudovkin, în “Secoul XX”, Nr.10, 1965, pag.181).

În cinematografie, timpul înseamnă selecția „timpilor” și investirea lor cu anumite metafore. Durata acțiunii ordonează povestirea unui film și conferă structurii lui temporale adâncimea necesară. Accelerând frecvența de filmare până la milioane de imagini pe secundă, acea dilatare a timpului demonstrată de transformările Lorentz, este prezentată pe ecran, în fața ochilor spectatorului. Filmând cu frecvență redusă desfășurarea unor procese fizice, chimice sau biologice, timpul se contractă. Un eveniment care în mod firesc se produce în ore, zile sau ani, se poate condensa în câteva secunde sau minute, oferindu-ne detalii invizibile privirii noastre de toate zilele. Tehnicile speciale de filmare înlesnesc pătrunderea în microcosmos, comprimarea sau dilatarea timpului, depășirea limitelor de observare impuse de gama de frecvențe ale spectrului vizibil. Aceste tehnici îl înarmează pe specialist cu un instrument care îi mărește acuitatea vizuală și-i crește capacitatea de a descifra spațiul și timpul în intimitatea lor. Cinecamera se cuplează cu luneta, cu microscopul, cu alte instrumente optice pentru a oferi posibilitatea materializării pe materialul fotosensibil (sau pe bandă magnetică) a fenomenelor studiate. Materialele fotosensibile speciale permit filmarea în regiuni ale spectrului de radiații la care ochiul uman nu mai reacționează : radiații infraroșii, ultraviolete, rontgen sau gamma. Cinecamera are acces acolo unde omul nu poate pătrunde sau sta o perioadă îndelungată : în timpul cosmic, în adâncimea oceanului planetar, în organismul ființelor etc. Între fizică și cinematografie există afinități puternice, pe care un fizician le poate analiza din multe puncte de vedere. Este normal ca în încheiere să amintim și cuvintele unui mare filosof .. căci timpul însuși nu se schimbă, ci ceva care este în timp. Pentru aceasta este deci necesară perceperea unei existențe a succesiunii determinărilor ei, prin urmare este necesară a. (Immanuel Kant, “Critica rațiunii pure”).

Prof. Lucian Lungu

CHIMIA

Despre... “element”

- ∅ Heraclit din Efes (c. 540 - 475 î. H.) considera că la baza lumii se află un “element” material, *focul*, care ar reprezenta originea tuturor lucrurilor, inclusiv al sufletului omenesc
- ∅ Homer presupune că tot ce există se formează prin combinarea în proporții variabile a trei “elemente” *apă, pământ, foc*
- ∅ Empedocle din Agrigento (Sicilia aproximativ 490-435 î.H.) introduce al patrulea “element”, *aerul*. Cele patru “elemente” sunt considerate “*rădăcini ale lucrurilor*”
- ∅ Noțiunea de “element” a suferit în decursul vremii numeroase transformări și a avut diverse înțelesuri, de la semnificația pe care au dat-o filozofii antici, la definiția modernă de element chimic.
Denumirea grecească a elementului este **Stoichēion** și are sensul de “constituient al materiei” și de “ proprietate a materiei”.

Curiozități în registrul elementelor

Numele elementelor chimice ascunde adesea povestiri emoționante legate de descoperirea lor. Chimiștii care au descoperit un nou element au fost deseori indeciși în a găsi un nume pentru “noul-născut”

- ∅ Unele nume amintesc proprietățile importante ale elementelor –“nume practice”. Așa este hidrogenul (“producător de apă” în limba greacă), oxigenul (“producător de acid”) și fosforul (“cel care aduce lumină”)
- ∅ Unele elemente au fost denumite după modelul planetelor Sistemului Solar astfel : seleniu și telur (din denumirea greacă, după Lună și respectiv Pământ), uraniu, neptuniu și plutoniu (după denumirea planetelor respective)
- ∅ Alte nume provin din mitologie: tantal, titan, vanadiu
- ∅ Elemente numite în cîstea unor țări sau continente cum sunt: germaniu, galiu (după Galia, vechiul nume al Franței), poloniu, scandiu, franciu, ruteniu (Rutenia este numele latin al Rusiei), europiu, americiu.
- ∅ Alte elemente au fost denumite după orașe; astfel sunt: hafniu (Copenhaga), lutețiu (de la Lutetia, numele latin al Parisului), berkeliu (în onoarea orașului berkelez SUA)
- ∅ În fine, unele elemente s-au numit pentru a imortaliza numele unor mari savanți: curiu, fermiu, einsteiniu, mendeleiu, lawrenciu
- ∅ Există încă unele controverse printre oamenii de știință asupra originii elementelor din antichitate, precum sulful, fierul, staniul.

În concluzie, găsim multe curiozități în registrul elementelor chimice.

Fructe și legume... altfel

1. lămâia

- ✓ păstrarea dinților albi se poate face prin perierea săptămânală cu suc de lămâie;
- ✓ pentru îndepărarea molilor puneti în dulap niște săculeți conținând coji de lămâie uscată;
- ✓ pentru îndepărarea furnicilor aşezați o lămâie alterată în locul respectiv;
- ✓ bijuteriile de argint le putem curăța prin frecare cu o felie de lămâie, după care le clătim și le stergem.

2. banana

- ✓ petele de cerneală de pe degete dispar dacă le frecăm cu fața interioară a unei coji de banană.

3. ceapa

- ✓ "cerneala simpanică" - suc de ceapă - scrisul apare când expunem hârtia la o sursă de căldură;
- ✓ strălucirea unei poșete sau a unei centuri lăcuite poate fi redată prin frecarea acesteia cu o bucată de ceapă;
- ✓ o ceapă tăiată în două, lângă pat, îndepărtează țânțarii;
- ✓ cataplasma cu felii de ceapă crude aplicată direct pe frunte îndepărtează migrenele;
- ✓ înțepăturile de viespi, de insecte, frecate timp de 1-2 minute cu o bucată de ceapă îndepărtează durerea.

4. cartoful

- ✓ urmele de degete de pe uși se pot sterge frecându-le cu o felie rotundă de cartof, apoi stergem cu o cârpă;
- ✓ culoarea covorului din cameră se poate inviora astfel:
 - aspirăm covorul
 - radem apoi doi cartofi, îi acoperim cu apă caldă și îi lăsăm să se infuzeze două ore;
 - îi strecurăm și frecăm covorul cu infuzia obținută.

Prof. Aurica Pintilie

Prionul-proteina infecțioasă care se reproduce

Scrapia sau tremuriciul oilor este o boală cu efecte fatale cunoscută de peste două secole, iar până la sfârșitul anilor 70 s-a considerat că este produsă de un virus. În anul 1979, echipa de cercetători condusă de prof. S. Prusiner de la Universitatea din San Francisco, California, a pus la punct metodele de purificare a agentului infecțios care o determină.

Structura inductoare a bolii, alcătuită dintr-o particulă proteică, lipsită de ADN, dar capabilă de a se reproduce, apare ca o descoperire unică, neașteptată, care pe lângă explicarea cauzelor unor boli are și darul de a pune la îndoială unul dintre principiile geneticii moleculare, considerat, "dogma centrală a geneticii", exprimat prin formula:

După un deceniu de cercetări, multe dintre proprietățile prionilor au început să fie descoperite. Spre deosebire de infecțiile virale care induc reacții imunitare în organismele infectate, infecțiile cu prioni nu antrenează niciodată reacția imunitară a organismelor, nesintetizându-se anticorpi și interferon. S-a stabilit că agentul inductor al scrapiei are dimensiuni de aproximativ 100 de ori mai reduse comparativ cu cel mai mic virus cunoscut. Dacă acesta este supus acțiunii unor agenți proteolitici, își pierde virulență, de unde constatarea că este o proteină. În urma studiilor efectuate s-a ajuns la concluzia că principală parte a proteinei prionului este formată dintr-o moleculă mică de 250 de aminoacizi, denumită PrP care conferă proprietățile infecțioase.

Contrag virusurilor, care mor sub acțiunea radiațiilor ionizante din cauza distrugerii acizilor nucleici, prionii au o radiorezistență extremă (rezistă la 20 milioane razi, doza maximă obținută în laborator). Aceasta este o dovadă că prionii nu conțin acizi nucleici.

Referitor la modul de reproducere al prionilor au fost emise mai multe ipoteze, una dintre acestea revoluționară: proteina prionului

este capabilă de a sintetiza un acid nucleic care este folosit pentru producerea unui număr mare de copii ale prionului original. Dacă acesta este adevărul, înseamnă că însăși principiile biologiei moleculare vor fi total revizuite.

S-a presupus că mesajul codat de prion este purtat de o genă prezentă în patrimoniul genetic al tuturor indivizilor, inactivă în condiții normale, dar care poate fi activată.

Pentru explicarea faptului că prionii nu induc producerea de anticorpi, singura ipoteză ar fi că gena care codifică prioni are aceeași secvență de nucleotide la toate speciile. Ca urmare, această genă va induce la orice specie prioni identici ce nu pot fi recunoscuți de sistemul imunitar al gazdei.

Pentru înțelegerea detaliilor de structură și a mecanismelor de reproducere se urmărește producerea unui prion pur. De asemenea, se studiază bolile asemănătoare scrapiei cum ar fi sindromul Creutzfeld-Jacob - o formă de demență precoce mortală asociată cu leziuni grave ale sistemului nervos, sindromul Gerstmann-Strauler și boala Alzheimer, cauza cea mai curentă a demenței senile, care se presupune că sunt determinate de prioni.

Prof. Gabriela Grigoraș

Nichita Stănescu

O nouă generație de scriitori - anunțată de tragică ardere creatoare și existențială a lui Nicolae Labiș - apare în literatura română, scoțând-o din „deșertul” realismului socialist și făcând, sub aspect estetic, joncțiunea cu generația „pierdută” a războiului. Nichita Stănescu este, indiscutabil, liderul poetic al „saizeciștilor” care au un program neomodernist și care își caută modelele și motivațiile estetice în modernismul interbelic.

Poezia lui Nichita Stănescu se situează dincolo de cuvinte și de starea existențială: „poezie care se face pe sine ca obiect, într-un continuu schimb de materii cu lumea, care se construiește realmente sub ochii noștri” (Nicolae Manolescu). Ștăpân pe aproape toate secretele îmbinării cuvântului, cunoșcător avizat al întregii axe a precității de până la el, Nichita Stănescu și le asumă pentru a rupe convențiile, pentru a regăsi poezia dincolo de cuvinte. Pentru marele scriitor, poezia devine domeniul suprem uman, căruia i se poate asocia sau include toate celelalte domenii ale manifestării acestuia. Pentru el, „poezia este noua frontieră a sufletului”.

Poezia modernă este, prin definiție, antisentimentală, dar Nichita Stănescu este totuși un sentimental. Poezia sa este „gustată” chiar și de cei care nu o înțeleg pentru că dincolo de sensul propriu-zis al cuvintelor, există un ton și o semantică inteligibilă oriunde, oricând și de oricine, ca și muzica. Întreaga sa operă apelează la coarda sensibilă a cititorilor, spre deosebire de ceilalți moderniști care preferă autoironia în locul duioșiei pentru că publicul preferă creațiile care se adresează „sufletului”.

Prin creația sa, Nichita Stănescu a vrut să demonstreze că sentimentul și modernitatea sunt perfect compatibile, introducând în poezie chiar cele mai “demodate” atitudini. Poetul actualizează mai multe variante de sentimentalism, de exemplu injurii alintătoare ale locuitorilor periferiei, dovedindu-se a fi delicat prin brutalitate, ca și Arghezi în volumul „Flori de mucigai” sau admonestări drăgăstoase, asemeni unei mame, prezentându-l pe poet înduioșător de vulnerabil.

Invectivele exprimă intensitatea afecțiunii, dorința de a ajunge la intimitate, în reprezentarea căreia se dovedește convingător prin originalitatea frapantă a imaginilor folosite, încât nevoia de apropiere ajunge până la contopire. De exemplu, melodrama „A mea” prezintă dovezile unui devotament fără margini, autorul identificându-se cu personajul, în timp ce poezia „Crește altă iarba” este considerată o adevărată „love story” stănesciană.

Tema iubirii la Nichita Stănescu

Poezia lui Nichita Stănescu se constituie într-un univers de o deosebită modernitate. Romantică în conținut, modernă în expresie, ea abordează marile teme: iubirea, moartea, condiția omului, logosul.

Nichita Stănescu construiește o lume nu atât dedusă din cea reală, ci o proiecție intelectuală și afectivă a subiectivității proprii. Pentru poet erosul reprezintă o modalitate de cunoaștere, are putere de a transfigura ființa umană și realitatea, care devine o proiecție a sentimentelor. Natura se confundă cu iubita, preluând unele din însușirile acesteia, precum culoarea ochilor:

*"De ce te-o-i fi iubind, ochi melancolic,
soare căprui răsărindu-mi peste umăr,
trăgând după el un cer de miresme
cu nouri subțiri, fără umbră?" (Cântec fără răspuns)*

La rândul ei, iubita dobândește seninătatea cerului "cu nouri subțiri, fără umbră", ceea ce sugerează puritatea ei sufletească, dar și faptul că ea este o prezență diafană, percepță doar la nivel olfactiv ("cer de miresme").

Sentimentul de iubire are puterea de a metamorfoza universul, lumea celor îndrăgostiți:

*"Când ne-am zărit, aerul dintre noi
și-a aruncat dintr-o dată
îmaginea copacilor, indiferenți și gorăi,
care-o lăsa să-l străbată" (Imbrățișare)*

Sub puterea dragostei timpul capătă o nouă dimensiune, lumea este transfigurată, pentru că iubirea este, pentru Nichita Stănescu, "vârtej de anotimpuri colorând un cer/totdeauna altul, totdeauna aproape/ ca o frunză căzând/ ca o răsuflare aburindă de ger." (Cântec fără răspuns). Metafora "vârtej de anotimpuri" sugerează faptul că iubirea este o alternanță de zile mohorâte și de zile senine, de sușiuri și coborâsuri, care îi conferă un farmec aparte. Sentimentul trăit frenetic aduce culoare în viața îndrăgostitilor. Iubirea este percepță de fiecare cuplu după propria sensibilitate, același sentiment este trăit în moduri diferite: cerul este "totdeauna altul". Sentimentul iubirii creează impresia de zbor, de înălțare, cel îndrăgostit poate să atingă înălțimile cerului, așa încât pentru el cerul este "totdeauna aproape". Iubirea apare ca o "răsuflare aburindă de ger", ca o magmă incandescentă în stare să topească totul, fiindcă e lumină, căldură, dăruire, sacrificiu.

Sentimentul iubirii conferă celui îndrăgostit puteri demisurgice: "Eu te priveam ore-n sir până când /privirile mele dădeau frunze albastre". Cuvântul încărcat erotic creează cosmogonii, dobândește puterea logosului, așa cum reiese din poezia "Poveste sentimentală":

*"Cuvintele se roteau, se roteau între noi,
înainte și înapoi,
și cu cât te iubeam mai mult, cu atât
repetau, într-un vârtej aproape văzută
structura materiei, de la-nceput".*

Întreaga poezie este dedicată legăturii care se formează între cei doi îndrăgostiți prin intermediul cuvintelor, al limbajului. De fapt, cuvintele sunt adevăratele personaje ale "poveștii sentimentale" pentru că ele o fac posibilă. Cuvintele, noțiuni abstracte, dobândesc materialitate, sentimentul de iubirea naște o energie care transformă cuvântul în corp material - "leul":

*"Îmi lăsam un genunchi,
iar cotul mi-l înfingeam în pământ
numai ca să privesc iarba-nclinată
de căldura vreunui cuvânt
ca sub laba unui leu alergând!"*

Legătură indestructibilă dintre "eu" și "tu" este reliefată prin recreerea mitului androginului într-o viziune modernă. Astfel, în poezia "Cântec fără răspuns", comparația "luna văratecă despărțită de ea însăși ca doi îndrăgostiți după îmbrățișare" sugerează imaginea a două suflete care formează o ființă completă.

Aceeași imagine inedită este prezentă și în "Poveste sentimentală":

"Pe urmă ne vedeam din ce în ce mai des.
eu stăteam la o margine a orei,
tu - la cealaltă,
ca două toarte de amforă."

Cei doi îndrăgostiți sunt distanțați în timp și spațiu, însă comparația "ca două toarte de amforă" îi prezintă ca doi poli opuși care se atrag. Unul este o proiecție a celuilalt și împreună formează un tot unitar, ceea ce face posibilă perfecta comunicare dintre ei. Iubirea este reciprocă, fiind simbolizată de amfora pe care o susțin îndragostirii.

Sentimentul care îi atrage pe îndragostiti în voluptatea unei îmbrățișări nu cunoaște limite. El poate opri timpul în loc, îl poate condensa sau separa în minute, în clipe de neuitat, trăite la intensitate maximă:

"Oh, ne-am zvârlit, strigându-ne pe nume
unul spre celălalt, și-atât de iute,
că timpul se turti-ntre piepturile noastre,
și ora, lovita, se sparse-n minute". (Îmbrățișare)

Iubirea are efecte devastatoare asupra identității sinelelor. Titlul "Leoaică Tânără, iubirea" este o metaforă surprinzătoare. Poetul realizează o comparație între o noțiune abstractă și una concretă. Iubirea este văzută ca o leoaică tânără, un animal de pradă agresiv, nemilos, feroce, aparent innocent, însă de o mare forță. Iubirea produce o înstrăinare de sine, sinele își pierde concrețețea și contururile, iar simțurile se estompează:

"Mi-am dus mâna la sprâncenă,
la tâmplă și la bărbie,
dar mâna nu le mai știe."

În "Trist cântec de dragoste" sentimentul iubirii generează tristețe:
"Aerul e înalt, tu ești înaltă,
tristețea mea e înaltă.
Vine o vreme când mor caii.
Vine o vreme când se-nvechesc mașinile.
Vine o vreme când plouă recă
și toate femeile poartă capul tău
și rochiile tale."

Absența iubitei creează un gol, o tristețe profundă, toate se sting, lumea devine monotonă și lipsită de culoare, fapt reliefat prin repetarea adjecтивului "înaltă" și a construcției "Vine o vreme când...". Absența femeii iubite îl determină pe poet să o caute și să o găsească în însuși aerul pe care îl respiră, în însăși tristețea sa, în fiecare femeie de pe stradă.

Sentimentul profund romantic al iubirii este exprimat într-o manieră modernă de către Nichita Stănescu. Iubirea devine pentru el o ispătă, o patimă devoratoare, o legătură de nedesfăcut între doi îndrăgostiți, o stare de a fi.

Nichita Stănescu
-autoportret-

Mi-am pus la mâna ceasul de auzit și la ochi ochelarii de micșorat timpul și mi-am spus că cel mai frumos autoportret al meu ar fi dedicația pe care o pun pe fruntea cărții și anume aceasta.

Iubite cititorule al meu, îți dedic această culegere de versuri cu prilejul faptului că ne-am întâlnit în timpul vieții noastre, iar nu în timpul vieții altora.

Dacă nu este mulțumitor acest autoportret, atunci aș mai adăuga faptul că a te naște e o sugrumare și a muri, un strigăt.

Faptul de a te fi născut este atât de uluitor și de mirabil, încât este mai degrabă asemuitar întâmplării, decât legii.

Voi zice și eu în consecință că întâmplarea naște legi, iar legile nasc întâmplări.

Întâmplarea nemaipomenită de fi cal poate fi asemuită cu nemaipomenita întâmplare de a fi arbore.

Pe om îl ispășește de individualism cuvântul, care este un organ colectiv al umanității, dacă nu cumva singura ei ființă fragmentată în nesfârșite substantive și verbe rostite de pieritorii globului pământesc.

Despre poezie am o părere foarte bună.

Dacă din punct de vedere sociologic omul este dezastruos, dacă din punct de vedere psihologic omul este exploziv ca și dinamita, din punct de vedere al poeziei din om, omul ne apare încă de nejefuit.

Avereala cea mai sigură și cea mai importantă pe care o are umanitatea din timpul umanității mele este poezia fiecărui om în parte, și în acest sens înțelegem estetica precum expresia cea mai ființândă a eticii.

Poetul este aidoma unei moașe de țară care ajută femeia pe câmp să nască. Dar a confunda nașterea cu miracolul nașterii ar fi un cântec al suzilor.

Poezia poetului stârnește poezia intimă a fiecărui.

Un poet este cu atât mai mareț cu cât cei care-l citesc nu pe el îl descoperă, ci pe ei însiși.

Închei adăugând că Podul de la Struga este un curcubeu căruia-i zărim bolta, și ale cărui picioare nu îl le zărim, dorindu-i-le lungi-prelungi, ca ecuatorul.

Ave!

Al vostru, Nichita Stănescu.

Azi.

Text selectat de,

Szilágyi Cristina-Mihaela, a IX-a F

Gânduri ale poetului
„Eu nu sunt altceva
Decât o pată de sânge
care vorbește”

- 1). Părerea mea este că poetul nu are o epocă a lui; epoca își vede singură poeții.
- 2). Eu nu prea cred că există poeti, cred că există poezie.
- 3). Dacă n-aș crede în mesajul meu literar, nu aș scrie. Pur și simplu, n-aș crede și... e o falsă modestie să spui „domnule, eu scriu pentru că iubesc poezia... dar nu prea cred că am talent, dacă n-am talent.” Eu cred foarte mult în talentul și în vocația mea, pentru asta mi-am jertfit întreaga mea existență, ca să adaug, cu o picătură în plus, sensibilității contemporane o formulare mai nouă, mai adevarată etc.
- 4). Singurele lucruri reale, singurele lucruri pe care le ducem cu noi până la urmă sunt propriile noastre sentimente, dragostele noastre, patimile noastre, urile și adversitățile noastre. Mă-ntreb: noi, la capătul vieții noastre, ce-am lăsat în afară? Bănuiesc că putem lăsa niște sentimente. Mai puțin de ură, întrucâtva de patimi dar... de dragoste mai ales.
- 5). Poezile foarte bune care sunt compuse pe o linie melodică proastă se uită iute o dată cu linia melodică. Pe când o poezie proastă pe o linie melodică bună rămâne în memorie.
- 6). Inspirăția este fundamentalul artelor în genere, ea este exact ca impulsul electric care stârnește fugerul între doi poli. În momentul în care tensiunea între poli se creează, fulgerul apare.
- 7). Eu cred că un om este ceea ce își aduce aminte despre sine însuși. Bunăoară, eu mă consider pe mine ceea ce îmi aduc aminte că sunt. De astă uneori oamenii sunt în aparență schimbători sau au umori diferite. De fiecare dată îți aduci aminte alte lucruri despre tine însuși.
- 8). Un poet nu poate fi mai bun decât alt poet. Un poet poate fi mai bun decât sine însuși sau mai slab decât sine însuși.

Text selectat de,

Cosmina Doncean, a XII-a C

Elemente de geografie în poezia eminesciană

Geografia ca știință, înseamnă rațiune, demonstrație, ordine, adevăr. Poezia exprimă sentimente, capriciu, fantezie. Și totuși, ele au un domeniu comun de abordare și acesta este natura.

Dintre toate științele, numai geografia face puntea de legatură între știință și poezie. Eminescu caută în natură un acord sau dezacord cu sufletul său. Poetul alege esențialul din multimea impresiilor și pătrunde la sufletul peisajului, descoperindu-i misterul și frumosul.

Exponent al unui popor din care făcea parte, fire carpatină ce a trăit în Moldova de Sus, dar și în Ardeal, a fost asemenea unui arbore specific pădurii de mangrove, care în ciuda fluxului și refluxului puternic al vremurilor, și-a înfipă rădăcinile în nămolul timpului și a rezistat prin simțul etic și scriurile sale.

Născut la Ipotești, sat așezat într-o vale închisă de dealuri (Podișul Moldovei) odată împădurite, ne face trimitere în poeziile despre natură și dragoste la geosferele fizice ale pământului: hidrosfera, atmosfera, litosfera, biosfera, netransformate de acțiunea rapace a omului.

Natura primară, crudă și încărcată cu mirosme, nuanțe și detalii ale râurilor (izvoare murmurând și curgând tainic), ale mării (valurilor glas, apă care sună) evidențiază elemente componente ale râurilor, dinamica apelor curgătoare, marine.

Aspectele geologice (colții munților, uriașe stânci de cremeni, pereți suri), elemente de floră și faună: fluturi, flori de mac, roiuri de albini, spice, balta unde germinează „câte-o muscă, câte-un pește” completează decorul. Biosfera este permanentă, regenerabilă, viața pulsează în jurul poetului, contrastând cu sufletul său. Lacul este încărcat cu flori de nufăr („Lacul”).

Vegetația dă farmecul poeziei, devine dominantă, iar unele esențe sugerează manifestările anotimpuale în emisfera nordică, ori influențele climatice exterioare ce pătrund pe teritoriul românesc.

Bradul este copacul boreal și redă umezeala și răcoarea nordului (Scandinavia), fagul reflectă influențele climatului oceanic și ne face trimitere la pădurea compactă și falnică din Carpați, teiul cu mireasma lui estivală anunță sosirea verii, salcia este copacul lacustru ce fixează malul lacurilor și râurilor, iar plopul apare în lunci sau are aspect orășenesc. Starea de spirit la un moment dat

este sugerată prin specia de vegetație apelată.

Pomii din livada copilăriei cu fructe mult dorite ale lăcomiei juvenile, precum mărul, cireșul, nucul, sugerează specificul pomiculturii în Țara de Sus, ori peste tot cuprinsul dealurilor noastre.

Exotismul peisajului oriental, al celui mediteranean, elementele boreale exprimă sintetic gânduri despre Munții Himalaya, valea Ganelui, Palestina cu „cedrii de măslin” și „huci de dafin”, Sahara cu „volburi de nisip” (dune), Italia cu grădini de portocali și arbuști de chiparos. Azi, Palestina este un stat fără teritoriu, cedrii, dafinul, chiparosul au fost defrișați, iar versurile din „Cezara”, „Memento Mori”, amintesc de o veche civilizație, cea mediteraneană.

Iarba în poezia eminesciană este narcotică, iar acest produs autohton îndemna spre visare. Cerbii silveștri, bourul, ciuta se puteau ascunde în păduri și ierburi, atât era de primară natură.

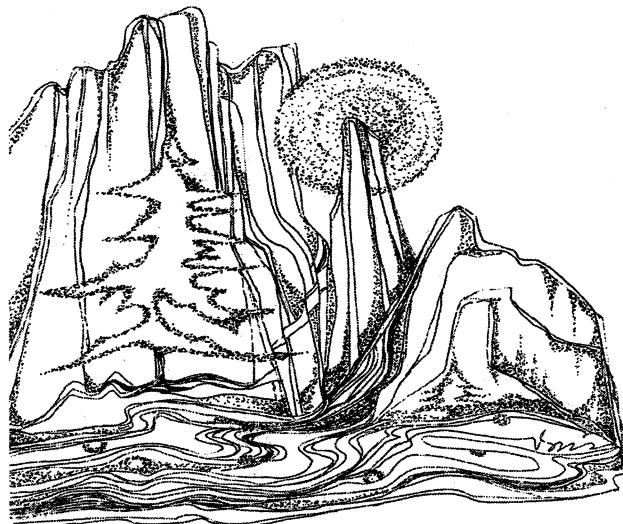
Azi, o metamorfoză fără precedent s-a așternut peste tot.

Habitatul uman era urmărit într-o modalitate arhaică, dar romantică, lipsind confortul artificial al orașului. Personajele sale (locuitori imaginari), trăiau în case ce aveau în ele ceva geologic: peșteri de gheăță, peștera de sub Ceahlău („Sărmanul Dionis”).

Ca și alte genii solitare, neliniștite, aștrii erau la modă. Spațiul terestru era prea strâmt, iar Eminescu tindea spre Univers, care prin definiție este infinit, se află în expansiune și este veșnic în timp. Universul înseamnă materie, cerul era împărțit în schele, de unde incomensurabilitatea lui. Fulgerul zborului sugerează imensitatea spațiului. Timpul se măsoară pe cântar și nu în ere geologice, ceea ce sugerează trecerea și ireversibilitatea.

Teoria Big Bang-ului, distanțele astronomice dintre aștri, existența stelelor tinere și bătrâne, depărtarea de Helios și distanța pe care o străbate, lumina pentru a ajunge la noi sunt surprinse în poeziile: „La steaua”, „Glossă”.

Născut în mijlocul poporului, nu pregetă în a accede spre ideea de apartenență a acestui neam, spațiului Carpato-Danubiano-Pontic spunând: „Dacă n-ar fi fost Carpații, Dunărea și Marea Neagră, poporul român și limba română nu s-ar fi format pe aceste meleaguri”. Sunt elemente de geografie fizică date pentru totdeauna, determinante geopolitic, iar șansa noastră depinde de oameni care făuresc istoria, acum și dintotdeauna.

Prof. Veronica Bran

ENGLEZA***Testing grammar for the final exam***

Complete these sentences with the correct form of the verb:

1. I (share) a flat with two more friends since I (come) back to England but I'd like a place of my own.
2. After Tom (leave) the army, he (apply) for a job in a bank and (work) there ever since.
3. I (see) the film a few weeks ago but I (never read) the book.
4. You look frozen! How long (you stand) out here in the cold?
5. Car workers (be) on strike since Setember when the company (reject) their claim for 20% pay rise.
6. (you hear) the news? Joe and Sally (announce) their engagement. They (go out) together for ages but nobody (think) they would ever get married.
7. What (you do) lately? This is the first I (see) you since we (meet) at the Smith's party last May.
8. There (be) heavy snowfalls in the West Country in the last twenty-four hours and the police (warn) drivers to take great care. Two serious accidents (already occur) on the motorway.
9. Food prices (rise) steadily since Britain (join) the Common Market in 1973.
10. Which dress (you wear) for the party tonight?
11. This time next week I (swim) in the Indain Ocean.
12. The builders (finish) work on the house by the weekend.
13. On 1st of March we (be married) for a whole year.
14. I knew by the look on their faces that they (talk) about me.

Supply the correct form of the verb in brackets:

I (just/finish) writing a letter when the door bell (ring) I (go) immediately to answer it because a neighbour of mine (tell) me she was going to call round. When I (open) the door, I (see) that there was no one there although I was sure I (hear) the bell. After I (look up and down) the street for a few minutes, I (shut) the door again and (begin) to wonder if I (dream) I (decide) finally that I (mistake) a car horn for the sound of the door bell. Just as I was turning round I (notice) something white closely and (realized) that someone (push) a note under the door. As I (never see) the handwriting before, I (begin) to feel slightly alarmed.

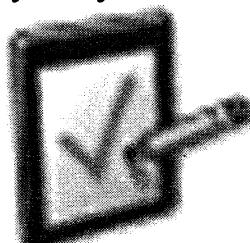
Fill in the blanks with the correct words:

1. John has lost his passport again. It's the second time this
 - a. happens
 - b. happened
 - c. has happened
2. It's late. The film by the time you get to the cinema.
 - a. will already start
 - b. will be already started
 - c. will already have started
3. They some fantastic cars recently.
 - a. turned out
 - b. have been turning out
 - c. have turned out
4. She wasn't on the left.
 - a. used to drive
 - b. used driving
 - c. used to driving

Put the verbs into the Simple or Continuous Tense:

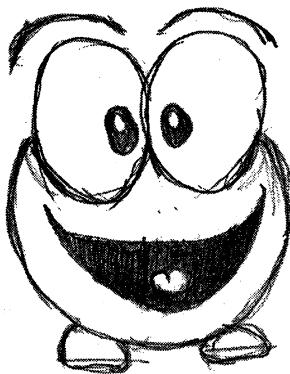
1. He always (complain) about his job. It (get) on my nerves.
2. She never (do) anything we (tell) her!
3. She always (behave) exactly as she (want) and (not seem) to care a hoot about us.
4. you (understand) now? I won't explain it any more.
5. My daughter's boyfriend (make) us feel miserable.
6. What you (do)? I (have) a conversation with my son!
7. I don't think I (want) to see her again. She is unreliable.

8. He never (do) anything wrong. He is so kind.
9. I'm sure I (do) the right thing. Just leave me alone.
10. He (bring me) a gift tomorrow. Why shouldn't I be happy?
11. 'They usually (treat) me badly' she complains.
12. They usually (get on) very well together but today they (quarrel) badly.
13. Why you (smell) the sandwich? Has it gone bad?
14. There is something wrong with your car. I (smell) gas.
15. I (live) with my grandparents because my house burnt last week.
16. I usually (not speak) first to people. I sometimes (go) red when others speak to me.
17. Why you (shout) at me? I haven't done anything.
18. Who You (wait) for? I (wait) for my teacher.
19. you (notice) anything? Someone (try) to get into my house.
20. I always (know) what to do no matter what the circumstances might be.
21. They (rebuild) the bridge which the floods (sweep away).
22. Hardly (we enter) the room when the postman (ring) at the door.
23. I (never imagine) that this thing can happen.
24. If I (know) this I (go) there.
25. You (needn't water) the flowers because it is going to rain.
26. I must admit that Maria's English (improve) every day.
27. The night before we (be) due to leave, she (ring) me up to remind me to be on time.
28. We (just collapse) in our seats with a sigh of relief, when the driver announced, "Sorry everyone but the motorway (still repair) so we (not get) to Dallas until 9:45."
29. "Oh no!" I cried in disbelief. "If only I (listen) to the news this morning."
30. Diana (wear) twelve different dresses in the past week.
31. Brenda (learn) Russian, but she finds it difficult.
32. Those two cats (sit) on that branch for the last hour.
33. It was announced in London this morning that the British Oil Corporation (discover) oil under the sea near the Welsh coast.
34. My throat is really sore. I (sing) all evening.
35. It (rain) all day. Why can't it stop.

FRANCEZA

Humour en français

1. Lisez ce rébus

$$\begin{array}{r} \text{LIÉ} \\ \hline \text{GD} \end{array}$$

Réponse : (J'ai des souliers neufs très étroits)

2. Sacrifice perpétuel

Elle : La vie conjugale est faite de sacrifices. Moi, par exemple, je dois faire la cuisine tous les jours.

Lui : Mais, c'est moi qui dois la manger.

3. Préveyance

- C'est pour le piano, monsieur, je suis l'accordeur.

- Mais... il va bien, je ne vous ai pas appelé, monsieur

- Non, peut-être, mais vos voisins, eux, m'ont fait signe de venir!

4. Au restaurant

Le client : Voilà une heure que j'ai demandé un demi-poulet

Le garçon : Nous attendons qu'un autre client commande l'autre moitié pour tuer le poulet.

5. Un médecin disait à Fontenelle que le café était un poison:

- Docteur, dit l'Académicien, je le crois comme vous, mais c'est un poison bien lent, car il y a quatre-vingt ans que j'en prends!

(Chamfort)

6. Balzac et le voleur

Une nuit Balzac oublie de fermer sa porte. Il était déjà cauché, mais il ne dormait pas. Voilà qu'un voleur entra dans la maison et ne voyant personne, alla vers l'armoire, l'ouvrit sans bruit et se mit à y chercher de l'argent. Mais soudain,

le voleur entendit un grand rire qui partait du lit, et Balzac lui dit :

« Mon ami, vous venez dans la nuit, sans lumière chercher de l'argent dans des tiroirs où moi-même, quand le soleil brille je n'en trouve jamais. »

7. Sage précaution

Il est évident qu'il n'est jamais agréable pour un auteur de se voir refuser un manuscrit, c'est sans doute pur cela qu'un éditeur avait mis cette pancarte sur sa porte :

« Prier de fermer cette porte doucement, même après le refus d'un manuscrit. »

8. Véhicules et moyens de locomotion

La scène se passe en chemin de fer.

Le contrôleur : Vous n'êtes pas ici dans un compartiment de fumeurs, monsieur.

Le voyageur : Je le sais, et je ne fume pas.

Le contrôleur : Mais vous avez votre pipe à la bouche.

Le voyageur : Parfaitement, mais ça ne prouve rien. J'ai les deux pieds dans mes bottines, mais je ne marche pas.

9. Grand-papa ne grandit pas

L'enfant : Grand-père, quel âge as-tu?

Le vieux monsieur (qui est d'une toute petite taille) : Cher enfant, j'ai quatre-vingt-cinq ans, mais pourquoi me demandes-tu ça?

L'enfant : Parce qu'il me semble que tu es trop petit pour ton âge.

LA FRANCOPHONIE

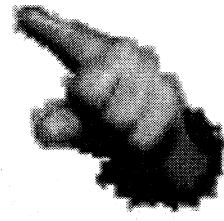
Apparue en 1880 sous la plume du géographe Onésime Reclus pour décrire la communauté linguistique et culturelle que la France constituait avec ses colonies, la francophonie s'est aujourd'hui affranchie de cette connotation coloniale pour désigner deux réalités différentes mais complémentaires.

Dans son acception la plus large, elle englobe l'ensemble des actions de promotion du français et des valeurs qu'il véhicule sans considération des pays dans lesquels elles s'inscrivent. Au sens institutionnel on l'écrit alors avec un f majuscule elle qualifie l'organisation internationale qui regroupe les 56 États et gouvernements qui ont choisi d'adhérer à sa Charte. Organisation à vocation universelle, la Francophonie est par nature une communauté ouverte sur le monde ainsi que sur les peuples et les cultures qui la composent. Pour l'essentiel, la Francophonie entend réunir autour des valeurs de fraternité, de tolérance et d'universalité des pays très divers par leur histoire, leur culture et leur niveau de développement mais qui veulent tous affirmer leur identité dans le mouvement de mondialisation actuel.

ESPACE FRANCOPHONE

- a. En 1970, les chefs d'État du Sénégal, de Tunisie et du Niger suscitent la création d'une Agence de coopération culturelle et technique pour mener des actions entre les pays francophones dans l'éducation, la culture et le développement en général.
- b. Le français a été la première langue de France parce qu'elle a été celle du roi. Si le français a été la première langue d'Europe jusqu'au XVIIe siècle, c'est parce que
- c. Le premier cercle francophone est constitué des pays dont le français est la langue maternelle. Il s'agit, en Europe, par exemple, d'une partie de la Belgique et de la Suisse, du Luxembourg, du val d'Aoste. En Amérique, du Québec et des zones de la Louisiane.
- d. Les raisons du parler français dans divers lieux du monde sont coloniales. En 1914, l'empire colonial français avait une superficie de trente fois la France.
- e. On trouve ensuite les États où le français est langue officielle ou d'usage.
- f. À Cotonou, en décembre 1995, la francophonie a pris sa pleine dimension politique. L'Agence de la francophonie a été créée et on a décidé d'élire en 1997, à Hanoi, son responsable, un secrétaire général, élu pour quatre ans.
- g. Viennent enfin les pays où le français est une des langues de communication internationale encore privilégiées : la Syrie et l'Egypte par exemple, ou la Bulgarie et la Roumanie.

POUR OU CONTRE LA TÉLÉVISION ?

Miracle permanent, la télévision existe et on ne pourra jamais s'en passer. La télévision a un potentiel à la fois positif et négatif. De nombreuses données portent sur les répercussions de la télévision sur la société, en particulier sur les enfants et les adolescents. Pour déterminer les effets positifs ou négatifs des médias, le niveau de développement de chaque enfant constitue un facteur essentiel. Les émissions ne sont pas toutes mauvaises, mais les données qui démontrent les effets négatifs de l'exposition à la violence, à une sexualité non convenable et à un langage ordurier ou grossier sont très probantes.

La documentation scientifique actuelle fait ressortir les points suivants :

- ❖ Les médecins peuvent modifier et améliorer les habitudes télévisuelles des enfants.
- ❖ Il existe un lien entre l'écoute de la télévision et l'augmentation des comportements violents chez les enfants.
- ❖ La télévision contribue à l'augmentation de l'incidence de l'obésité chez l'enfant.
- ❖ La télévision peut avoir un effet nocif sur l'apprentissage et le rendement scolaire.
- ❖ La télévision peut favoriser un comportement sexuel irresponsable.
- ❖ La télévision constitue un moyen très efficace de faire de la publicité de produits auprès des enfants de divers âges.
- ❖ La télévision peut être un professeur d'une grande influence.

Certaines émissions de la télévision publique donnent envie de se rendre au zoo, à la bibliothèque, à la librairie, au musée et dans d'autres lieux récréatifs. De toute évidence, les vidéos éducatives peuvent constituer un puissant moyen d'éducation prosociale. En fait, dans certains milieux défavorisés, de bonnes habitudes télévisuelles peuvent devenir un outil d'enseignement bénéfique. L'écoute de la télévision rogne du temps sur la lecture et les devoirs. Des études récentes et bien contrôlées révèlent que les enfants d'âge scolaire qui regardent la télévision de une à deux heures par jour voient leur rendement scolaire diminuer de manière marquée, surtout en lecture.

La quantité de violence à la télévision est en hausse. L'enfant moyen voit 12 000 actes violents à la télévision chaque année, y compris de nombreuses représentations de meurtre et de viol. Plus de 1 000 études confirment qu'une exposition massive à la violence télévisuelle accroît le comportement agressif, en particulier chez les personnes de sexe masculin. D'autres études laissent supposer que les comptes rendus de suicide à la télévision ou dans les journaux provoquent une augmentation du taux de suicide.

Les groupes d'enfants suivants sont peut-être plus vulnérables à la violence à la télévision :

- les enfants de groupes minoritaires ;
- les enfants ayant des troubles affectifs ;
- les enfants souffrant de troubles d'apprentissage ;
- les enfants subissant des mauvais traitements de la part de leurs parents ;
- les enfants de familles en détresse.

Le médecin qui voit un enfant au comportement agressif devrait s'informer de l'exposition de cet enfant à la violence à la télévision. Puisque la télévision rogne du temps sur le jeu et les activités physiques, les enfants qui regardent beaucoup la télévision sont en moins bonne forme physique et ont tendance à grignoter plus souvent. L'écoute de la télévision contribue énormément à l'obésité, car les publicités aux heures de grande écoute favorisent des pratiques diététiques malsaines.

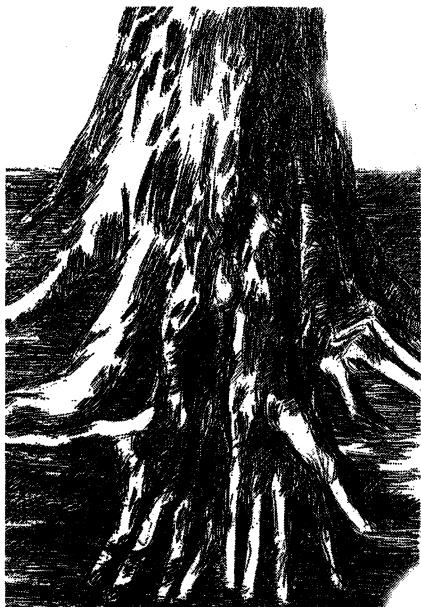
La télévision est devenue un chef de file de l'éducation sexuelle. La télévision expose les enfants à des comportements sexuels adultes, présentés comme s'ils étaient normaux et sans risque, et puisque ces comportements y sont courants, elle véhicule le message que «tout le monde le fait». Les relations sexuelles entre partenaires non mariés sont présentées 24 fois plus que celles entre conjoints, tandis que les maladies transmises sexuellement et les grossesses non désirées y sont rarement abordées. La participation des parents au choix des émissions représente la meilleure solution. Les parents doivent en effet surveiller et contrôler les habitudes télévisuelles de leurs enfants. Les familles devraient être incitées à regarder la télévision ensemble et à profiter de cette période pour discuter de la valeur éducative des émissions. Les enfants devraient être invités à critiquer et à analyser ce qu'ils voient à la télévision. Les parents devraient aider l'enfant à différencier l'imaginaire de la réalité. C'est particulièrement important en ce qui a trait aux relations sexuelles, à la violence et à la publicité.

Le temps consacré à la télévision devrait se limiter à une à deux heures par jour. Au lieu de regarder la télévision, les familles peuvent visiter un musée ou le zoo, jouer dehors ensemble et participer à des activités communes comme faire la cuisine, raconter des histoires et s'adonner à divers passe-temps. On considère que les jeunes ne sont pas véritablement en mesure de développer par eux-mêmes un comportement autonome à l'égard des médias. On estime que ce sont les adultes (parents et éducateurs) qui doivent s'immiscer dans la relation que les jeunes entretiennent avec les médias en vue de contrer leurs effets. Selon cette perspective, l'adulte doit devenir un agent de médiation qui brise la relation de passivité qui caractérise les rapports entre les jeunes et les médias.

La question fondamentale c'est : on peut imaginer ce que la télévision fera de nous ? Mais nous, que ferons-nous de la télévision ?

Alin Ionas, a X-a C

Har și devotiiune

Simbolul trunchiului viguros de copac, împământenit la noi din vechime și înrădăcinat cu încrâncenarea mâinilor înfipte ori oferind evidență, iată sugestiile pe care ni le evocă lucrarea Adinei Romanescu, într-o conceptualizare stilistică a creștinismului și, adăugăm noi, românii, o virtualizare inconfundabilă a ortodoxismului.

Am recurs la această metaforă după o meditație prelungită asupra sejurului cipriot, prilejuit de participarea la Colocviul Internațional *Marguerite Yourcenar entre Littérature et Science*, relatat în reportajul din *Crai Nou* (8 noiembrie 2003, p. 5), însă acum revin pentru o detaliere sufletească dedicată locașului religios de la Kykkos.

Lanțul majestuos al munților Troodos contrastează cu plajele mediteraneene ale insulei și se întinde în centrul Ciprului, cu înălțimea de 1952 m atinsă în piscul Chionistra, vârful culminant al masivului Olympos. La 18 km față de

acesta, în partea de apus a lanțului muntos Troodos, a fost construită mănăstirea Kykkos, la o altitudine de aproximativ 1200 m, în mijlocul unei vegetații sălbaticice, ținutul oferind condițiile indispensabile pentru viața ascetică, pe care o cultivă de peste 900 de ani cuviosii părinți. Acest locaș eclesiastic reprezintă un important centru de cultură al Ciprului, care a ocrotit memoria istorică prin cultivarea/practicarea conștiinței ortodoxe a poporului său, aflat la un pas de dispariție în anumite împrejurări, provocate de cuceririle străine.

Centrul de interes în planul tezaurului religios este *Icoana Fecioarei*, considerată a fi una din cele trei mărturii realizate de Apostolul Luca, având-o ca model pe Însăși Maica Domnului, păstrată în tradiția creștină ca Fecioara Milostivă, mediatoare a rugăciunilor adresate Cerului. Reporterul revistei *Femeia*, Oana Georgescu, a prezentat în luna iunie 2003 (pp. 70-71) articolul *Mănăstirea Kykkos - între legendă și adevăr*, pentru a trece în revistă povestea abației și a famoasei icoane, enumerând comorile posedate de acest așezământ, animându-și relatarea prin cei doi cucernici întâlniți, călugării români descoperiți cu prilejul excursiei întreprinse. Și eu am avut o sansă de această natură, aşa încât după ce am vizitat biserică, muzeul și galeria cu frescele artiștilor bucovineni Mihai și Gavril Moroșanu, m-am înfățișat la Serviciul de Protocol al Mănăstirii, unde am fost condusă de călugărul Ioanichie, provenit din viața monastică a aceleiași *Dulci Bucovine*. Ulterior diaconul Neculai Busuioc, sculptor cu o reputație bine întemeiată, mi-a fost călăuzitor în descoperirea comorilor eclesiastice ale Ciprului, alături de cuviosul părinte Cleopa, de la *metocul* mănăstirii Kykkos din Nicosia (Aghios Procopios).

Colecțiile de antichități și de obiecte de artă constituie o zestre intelectuală inestimabilă, cu o dominantă religioasă caracteristică, vădită și prin muzica de cult bizantină, la fel de specifică precum plastica de această inspirație, confirmându-le importanța. Printre aceste mărturii descoperite în *Muzeul Mănăstirii Kykkos* trebuie menționat *Epitaful* cu stema Principatului Moldovei, realizat în secolul XVIII (Ioan Constantin, 1776-1811) și *Sfânta Evanghelie a Ungro-Vlahiei* de la Brașov (1773), donată de Leontie Ieromonahul, asemenea dovezilor de participare cu generozitate și credință, transmise de volumul apărut în 1999 *România în Țara Sfântă*. În acest context, este remarcabil efortul diaconului sculptor Neculai Busuioc, concentrat în realizarea celor 200 de scaune și a celor două perechi de trei strane

pentru interiorul bisericii Mănăstirii Kykkos, reunind în contextul plastic folosit, motivele transmise de tradiție: inspirația este desprinsă din Renașterea italiană, Rococo-ul francez și stilul compozit introdus de ebenistul Thomas Chippendale (1718-1779). Elemente selectate au fost completate cu motivul albinei, aplicat în locul florii din medalionul central superior al scaunului și numele codificat al Episcopului Nikiphoros Egumenul actual din Kykkos.

În corpul stranelor, central, adică pe spătarul jilțului din mijloc, apare simbolul vulturului bicefal preluat din Sfânta Arhiepiscopie a Ciprului, iar pe scaunle laterale, același motiv al albinei, ca o confirmare a sfintei credințe. Scaunele au picioarele curbate, terminate cu trei gheare, deci un total de o duzină, rezultat din numărul de patru suporturi, simbolică reprezentativă pentru cei 12 Apostoli ai Mântuitorului. Brațele jilțurilor care constituie stranele sunt tratate în același motiv Rococo și armonizează cu lemnul de nuc cipriot, elementul de bază al întregii creații comentate. Materialul folosit a fost tratat cu baț din nuc și i s-a aplicat luciul oglindă pentru a conferi mobilierului eclesiastic o nuanțare cât mai naturală cu puțință.

Alături de această muncă, executată manual și dovedind o perfectă stăpânire a interpretării artistice, se impune menționarea *casetei* care a servit la adăpostirea și transportul fragmentelor din moaștele Sfinților Constantin și Elena, aduse în țară prin străduință lui *pater Nicola*, cel care insistat necontenit față de actualul Episcop și Egumen - ÎPS Nikiphoros II Kykkos - pentru a le oferi cadou Patriarhiei Române și Prea Fericitului Părinte Patriarh Teocist. În circumstanțele deciziei obținute, diaconul sculptor Neculai Busuioc, autorul moral al ofrandei amintite, a lucrat două săptămâni și două zile, precum o confirmare a dualității realizate, această doavadă a prețuirii instituindu-se ca o pereche pentru posesia Sfântului Potențial Religios, concentrat în fărâmele moaștelor de înalt prestigiu. Atât la *casetă*, cât și la scaune ori jilțurile stranelor, s-a luat o măsură de protecție suplimentară prin aplicarea unei soluții farmaceutice, pentru evitarea cariei, în perspectiva rezistenței temporale. Decorul pentru *casetă* este realizat după un model patriarhal românesc - o miniaturizare a *frunzei de acantă* - pentru capac, iar postamentul respectă inspirația rusească, noua combinație de elemente instituindu-se în credința ortodoxă comună, ca dominantă interpretativă aflată la baza sculpturii sale, cu înscrierea paralelă Sfinților *Nikiphoros* (2 iunie), pe partea stângă și *Teocist* (3 septembrie), pe partea dreaptă. Dimensiunile de 36 cm, 29 cm și 16 cm dovedesc simțul proporțiilor, abilitatea tratării motivelor enumerate - o stăruință neîncetată, inspirația, aflându-se mereu dominată de spiritualitatea religioasă, dobândită prin har și ascetism, slujite de studiu și pasiune. Volumul **Mobila** de Jean Baras, publicat la Editura Socec din București în 1945 este o carte de căpătai pentru documentația tehnică și artistică a diaconului sculptor, ajutând-l frecvent la aflarea soluțiilor optime pentru lucrările sale.

Născut la 3 aprilie 1966, în satul Schitu Frumoasa, comuna Balcani, județul Bacău, Neculai N. Busuioc a învățat tâmplăria de la maistrul Constantin Ruscă și sculptura de la meșterul Constantin Stanciu. Alături de acești dascăli ai artistului actual, diaconul sculptor își amintește cu emoție de anii *Scolii de tâmplărie și sculptură* făcuți în Liceul Țarălungă și de profesor diriginte Elena Creangă, care i-au recunoscut darul artistic, în ciuda ghidușilor vârstei, spre aceștia îndreptându-se recunoștința inspiratului contemporan. Toate aceste amănunte au fost formulate cu gratitudine față de creatorii care l-au format, și păstrându-și o modestie de călugăr, m-a rugat să fac aceste precizări ca pe o erată la deformarea numelui din reportajul apărut în revista **Femeia**.

Astfel s-a constituit tableta biografică introdusă în spațiul reportajului, scris în urma unei călătorii cu scop științific, dar care s-a bucurat de o desfășurare complementară de ordin religios, dicotomie ce demonstrează valențele spirituale ale harului românesc în context universal.

Prof. dr. Cecilia Popescu Latiș

Surâsul Sfinxului

De câtă vreme nu m-am gândit la Sfinxul de la Ghiseh? Sunt poate câțiva ani buni, era iarna, frig, eram plină de entuziasm și plecam într-o direcție nouă, spre Egipt. Am sosit la Cairo și am trăit printre moschei, piramide, șosele suspendate, hoteluri de cinci stele, câteva scări de contemporaneitate islamică, sufocantă uneori, în care capodoperele de la Muzeul Egiptologic apăreau miraculoase nu prin nașterea de acum cinci mii de ani, ci prin supraviețuirea de acum, iar drumul spre Luxor a fost o întoarcere în adevărata istorie.

Am încercat să înțeleg viața aceasta legată de săracia lucie, în mijlocul unor familii cu o poftă de viață debordantă, cu sânge clocoitor, cu inteligență neîmblânzită și din plin cu un delir de bucurie am încercat să înțeleg, să asimilez acea lume pe care n-o cunoaștem.

Egiptul e o țară plină de statui, de temple și fragmente de temple, care au urmărit, toate, același scop ca și piramidele, să învingă timpul. Marele Sfinx este ceea ce omul a produs cel mai extraordinar în această țară plină de capodopere. Fața lui tatuată de nisipuri este fața unui luptător împotriva neantului și seamănă cu chipul artei. Pentru că arta seamănă cu o formă de luptă pentru adevăr și pentru a da existenței un sens, chipul ei nu e frumos, delicat, ci, având cicatricele tuturor luptelor pe care le-a purtat și în care indiferent de rezultatul luptei, a ridicat steagul speranței. Artă aceasta a vrut să învingă în același timp nisipul și moartea. Artă împrumută masca enigmatică a Sfinxului. Surâsul Sfinxului e un semn de curaj. Sfinxul nu era nevoie să stea cu ochii închisi pentru a contempla absolutul. Stă cu ochii deschisi, privind invizibilul, în timp ce deșertul foșnește în jur. El a rămas lângă piramidă împotrivindu-se disprețului și uitării. Adevărata semnificație a piramidelor stă în faptul că de mii de ani se opun deșertului, sunt ca niște corăbii care au refuzat să se scufunde sau să esueze, navigând prin timp sub pavilionul unei speranțe care a fost a celor care le-au construit, nu a celor înormântați în ele. Piramidele au înfruntat timpul și i-au rezistat deoarece constructorii lor au avut curajul să credă atât de mult într-o idee, incât au ridicat un munte ca să o dovedească. Piramidele sunt necesare, chiar dacă nu ar fi adevărate. Nisipul s-a strâns în jur, a cuprins picioarele statuilor, uneori trupul, umerii, gâtul și a rămas deasupra nisipului numai un surâs invincibil care se opune disperării. Unica șansă de a înfrunta timpul este de a trăi cu pasiune viața ce ne-a fost dată. Căci la întrebarea lui Hamlet nu există decât un singur răspuns posibil: a fi! "A fi" devinea pentru mine o mare voluptate. Am avut și am o arzătoare dorință de nouătate. Sufletul meu s-a exaltat peste măsură și inima mi-am adăpat-o din plin în timpul fabuloaselor plimbări. Am admirat peisajul satelor egipțiene, cu ogoarele lor minuscule, aşezate chiar la buza fluviului. Totul părea mai gospodăresc și mai puțin mizer decât pe lângă Cairo, săracia nu mai presupunea promiscuitate, ci trudă și austерitate și totul - de la respirația omului până la ultima scânteie de viață vegetală - se legă de curgerea imperială a fluviului.

Palatele de la Luxor și templele de la Karnak se află la câteva sute de metri de fluviu, care este mai puțin lat decât la Cairo, dar rostogolindu-și, ca și acolo, neliniștitor de lent mălurile milenare și undele tulburi. Nemiloasa lege geofizică, potrivit căreia orice râu sapă dintr-un mal pentru a depune pe celălat a îndepărtat Nilul de locurile vii ale anticei Tebe (azi Luxor și Karnak), apropiindu-l de Valea Regilor. Am admirat în mormintele lui Toutankamon și al lui Ramses al II-lea, superbele picturi în culori cvasi-intacte. Desenele executate de vechii egipteni pe pereții acestor catacombe vorbesc despre artele, obiceiurile și ocupățiile lor, despre starea socială a acestui popor extraordinar. Dansul, muzica, jocurile cu minge, săhul, vânătoarea de animale sălbaticice, păstorul turmelor sunt reprezentate în pictură.

Mi-am delectat privirea și în piețele cu negustori de mirodenii, care vând diverse rășini cu mirosluri foarte subtile și al căror fum provoacă extaze religioase.

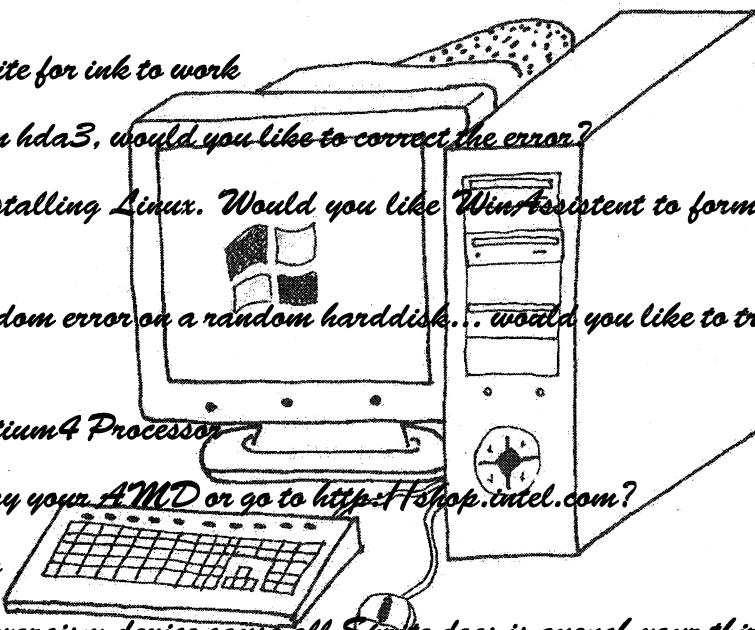
Deșertul de nisip-pământ aspru, pământ fără îngăduință, fără blândețe-pământ de patimă, de foc; pământ iubit de prooroci-dureros deșert; deșert glrios, te-am iubit nespus de mult!

Am descoperit în această viață că bucuria e mai rară și mai frumoasă decât tristețea. Bucuria a devenit pentru mine nu numai o nevoie firească, ci și o obligație morală. Egiptul cu piramidele și Sfinxul său mi-a oferit această lectie, să profit de fiecare clipă de neregăsit. Să aduc pretutindeni încrederea și bucuria. Mi-au devenit dușmani personali cei ce pervertesc, cei ce umbresc, cei ce ponegrec, leneșii, cei ce nu cred în nimic. Resping tot ce îl scade pe om, tot ce tinde să-l facă mai puțin încrezător sau mai puțin săritor. Primul cuvânt a lui Christos cuprinde însăși tristețea în bucurie:

D'ALE SCOLII

Aberare humanum est...

- ♦ Error: Logic not found in statement
- ♦ Operating system generated an error: [503] Power cord not found
- ♦ Please insert CD 1 into floppy A
- ♦ Borland Compiler found a general error in your program, it resembles Windows, terminating file
- ♦ Windows has detected movement in your mouse, please restart your computer for the changes to take effect
- ♦ Printer Error - paper is too white for ink to work
- ♦ Unix has detected Windows on hda3, would you like to correct the error?
- ♦ Windows realised you are installing Linux. Would you like Winstrosistent to format the partition for you?
- ♦ Windows has generated a random error on a random harddisk... would you like to try and fix it?
- ♦ New lameware detected: Pentium4 Processor
- ♦ Would you like Windows to fry your AMD or go to <http://shop.intel.com>?
- ♦ New idiotware detected: User
- ♦ ... but don't use Sprite as an exorcism device cause all Sprite does is quench your thirst!
- ♦ Please install another mainboard to continue
- ♦ Insert harddisk 1 into drive A
- ♦ Internet connection 3 exhausted, please contact MSN to continue
- ♦ IE detected that www.microsoft.com is not your home page. Format C: sequence initialised!
- ♦ You may need a faster processor to shut down your computer
- ♦ Please buy faster print-paper to print faster
- ♦ Windows has detected your power is down. Please contact your local provider and pay the bill
- ♦ Sound card overflow. Please mute wife!

- IE may not accept www addresses, please try local ones instead
- Pins 32, 54, 156 and 345 of Pentium4 Processor are slightly bent, please repair gently with a hammer.
- Application not responding, would you like to leave a message?
- Windows has finished downloading a new bug. To run it press OK
- Improved Accessibility: Now it is easier to shut down Windows. Just press any key or button you see.
- Better Graphics: The new drivers allow your monitor to stay shut while you play
- FlashGet could not download the file, please try uploading it
- Pretzel port overflow, please chew slower
- Windows has detected your mouse is being chased by a cat, would you like to switch to war-destruction mode?
- Windows has detected your mouse is being chased by a cat, would you like to switch to emulate a dog?
- NAV has detected a virus, any intelligent suggestions?
- Printer Error - Paper stuck between drivers
- Press any key to reboot, press any other key to shut down

Cosmin Iftode, a X-a A

elevul de la info...

```
procedure caută(notă4: corigent; var nota10: eminent);
begin
  if nota10^.media_generală=nil then
    begin
      if (nota4^.media=mate) and (nota4^.media=chimie) and
          (nota4^.media=fizică) then
        write(' te "paște" repetența');
      if nota4^.media_generală<>nil then
        begin
          șterge(elev de pe fața pământului);
          adaugă(oase în cimitir);
        end;
    end
  else
    write('EROARE - caz neîntâlnit');
end;
```

Cosmina Donecan, a XII-a C

Te crezi tare?

Suporți orice?

Ești conștient că tu ești viitorul județului?

Vino la liceul Spiru Haret!

La mată îți moare și ultimul neuron rămas de la ora precedentă, la sport te deshidratezi de nu te vezi, iar la fizică aluneci pe planul înclinat și-ți cade și-un scripete în cap de-ți crește accelerarea centripetă și cea centrifugă.

Alexandru Metzak, a IX-a B

Reguli de-ale elevilor

- Elevul nu copiază, el se documentează.
- Elevul nu citește bilete, se informează.
- Elevul nu este neatent la ore, ci studiază mediul înconjurător.
- Elevul nu greșește, el își pune la încercare profesorul.
- Elevul nu chiulește, e nevoie de el în altă parte.
- Elevul nu fumează, el își caleste plămânii.
- Elevul nu doarme, ci reflectează.
- Elevul nu vorbește, el gândește cu voce tare.
- Elevul nu mestecă guma, el își întărește dantura.
- Elevul nu înjură, se descarcă.
- Elevul iubeste scoala, dar în timpul vacanței.

Alina-Ionela Alupoaie și Roxana-Diana Henriss, a X-a E

PROGRAMUL ȘCOLAR-ELEVUL ȘI FILMUL

- Fițuica - Te uiți și câștigi
- Elevul chiulagiu - Tânăr și neliniștit
- După ședință - Spitalul de urgență
- Subiectul de teză - Verdict: crimă
- Sfârșitul orelor - Am întâlnit și români fericiți
- Catalogul - Dosarele X
- Carnetul de note - Un adevăr dureros
- Chiulul de la ore - Sport la minut

Delia Gușetu, a IX-a A

PERLE ale profesorilor

- Băgați-vă degetele în gură unul altuia și dați pagina.
- Elă mintea celui mai paralizat cucoș că ești prost.
- În primele ore de informatică scriem write ('Ion a plecat în China'); și după aia write ('Ion a venit din China'); dacă nu pui apostrof Ion rămâne în China.

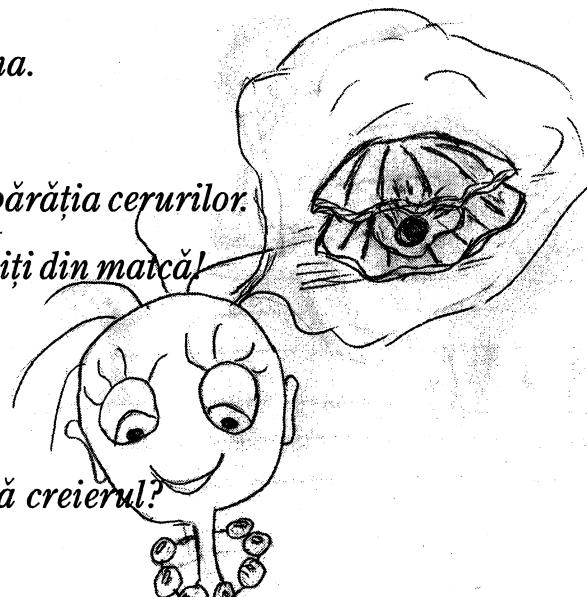
culese de Ioana Alexandra Prună, a X-a C

- Când îți spun să ieși la tablă, sari peste bănci și mergi la tablă.
- Stați lipiți de tablă ca ventuzele!

culese de Andreea Nistor și Roxana-Simona Lucescu

- Ce-i cu paratrăsnetul ăsta, ăsta nu-i sigma.
- Liniște acolo că vă scot la păscut!
- Copile, dacă mai vorbești te trimit în împărăția cerurilor.
- Încercați ca până la vacanță să nu vă ieșiți din matcă!
- Unde ți-e caietul?
What?
Vezi, că ți-oi arde vreo două...
- Ce faci, X, hibernezi? Sau îți hibernează creierul?
- Aplicați metoda... vrabie!
- Dacă ar avea energie cinetică, ar fi prost să stea acolo!
- Nu șterge, băi zdreanță!
- Ce-s cu chiloții ăștia? Cumpărați-vă un burete!
- Să tacă mut, ca mortu' să tacă!
- S-ar putea să iasă de data asta... sigur... probabil...
- Scrieți acolo: foarte complication rezolvarea!
- Trebuie să știți să copiați, că...ce-o să faceți la BAC?

culese de Adelina Roșca, a IX-a F

- Nu râdea!!!
- 'Softfisticată'
- Cred că ești deviat de pe orbită.
- Nu uitați: săptămâna viitoare în ziua de ieri dați probă.
- Cu cât încălzești mai tare oala cu borș, cu atât se răcește mai tare, nu?
- Dacă nu sari mai mult de-atât, îți trec timpul ăsta?
- Ce te rățoiești la mine? Crezi că aud la pătrat?
- Să vă intre bine-n crap!
- Adunăm din ambii trei membri...
- Continuăm sau trecem mai departe?
- Un fenomen al naturii ar fi bradul.
- După ce facem problemele dăm iar o lucrare! Neanunțată!
- Dă-te jos de acolo că lași tot felul de molecule!!!
- Vezi că te scot la tablă pe geam!!
- Azi, dacă ești obraznic, o să stai în degetu mare de la piciorul mic!
- Habar cum scrișul pe calculator! Îmi prind urechile pe-acolo...
- Ele nu se spune mi-au dat deosebit de seara?
- Să facă fitness și să aducă mamele la scoala!
- Asemenea perechi se mai numesc...
- Sterge unde este, dar sterge-o colo!
- Poate vă dau o lucrare neanunțată ora viitoare!
- Ce-aipătit? Te-a umplut borsu'?
- Inteligența te urmărește fugind după tine ... dar tu ești mult mai rapid
- Îmi vine să te sinucid
- Dac-aș avea un copil ca tine l-ăs pună să joace elasticul cu firele de înaltă tensiune
- „Oricât de gras ai fi, tot plutești la ora mea”

ale elevilor

- Forța perpendiculară este orientală.
- Doamna profesoară, și creierul pană are circumvoluțiuni?
- Oi fi eu prost, dar tu mă depășești.
- Capitala Germaniei este situată în Franța.
- Apa este un fluid lichid.

culese de Ionela-Alina Alupoaei și Diana-Roxana Henriss, a X-a E

- Profesor: Care este următorul pas în rezolvarea problemei?
Elev: Sterg tabla?
- Bunicul meu a murit pe front și-a scăpat după-aia!
- Stinge fereastra aia!

culese de clasa a XII-a C

- Acest sindrom provoacă lipsa părului în cap.
- Plantele vertebrate transpiră mai intens.
- Oasele membrului inferior sunt: femurul, fabula, tibia.
- Riscul de a se afla relații între două grade de rudenie a crescut din ce în ce mai mult.
- Sângele este adus la inimă prin venele calde.
- Gemenii sunt persoane de aceleași sexe și de regulă au aceeași vîrstă.
- Familile consangvine sunt foarte asemănătoare și au același sex.
- Fotosinteza este procesul de respirație și expirație la plante.
- Reticulul endoplasmatic este riguros.
- Apar oliziuni pe traiectul nervilor.
- Metoda studiului familiilor consangvine constă în căsătorirea verilor de primul ordin.
- Gemenii monoigoți fac parte din aceeași celulă.
- Mușchii membrelor inferioare sunt gambele, coapsele și fesierele.
- Metoda studiului familiilor consangvine și a izolatorilor constă în amestecarea săngelui între familiile înrudite. Adică există zone izolate unde familiile sunt înrudite și se căsătoresc fără a ști că nu este bine pentru ei.

culese de prof. Gabriela Grigoraș

Rețetă împotriva plăcăselii

- 100g jocuri pe computer
- 300g de navigare pe Internet
- 500g plimbare în oraș
- 200g de cumpărături
- 700g de muzică bună

Amestecându-le și împărțind aluatul obținut în 3 părți veți obține 3 foi excelente care vor fi umplute cu o doză de somn. și astfel faceți un tort excelent! Bon appetit!

Simona-Roxana Lucescu, a X-a F

Rețetă pentru a încuraja un licean

I: „Ești foarte stresat datorită problemelor tale legate de școală? Întâmplările neplăcute îți inundă gândul în orice moment? Ești îngrijorat că ai luat doar trei la fizică?”

R: „Nu disperă, încearcă să te consolezi singur. Mâine este posibil să mai iezi unul.”

I: „Ai învățat trei ore la matematică și rezultatul nu a fost pe plac?”

R: „Obișnuiește-te cu ideea.”

I: „Te gândești că <<ecranul albastru>> îți poate afecta vederea?”

R: „Stai fără griji, oricui i se poată întâmpla să poarte ochelari.”

I: „Sunt foarte obosită orele la <<informatică-laborator>>?”

R: „Relaxează-te, mai poți juca și un joc.”

I: „Trebuie să citești un roman și nu ai timp?”

R: „Seara este momentul cel mai potrivit.”

Alina Brădățan, a IX-a A

Ce mănâncă elevii

Acasă - sănătatea și banii părinților

La școală - zilele profilor cu garnitură de note mici

Meniu ideal:

- dimineață - ceai (ceai)
- prânz - compot (compot)
- cina - foame (de foame)

Larisa-Elena Apetrei, a IX-a A

GLUME

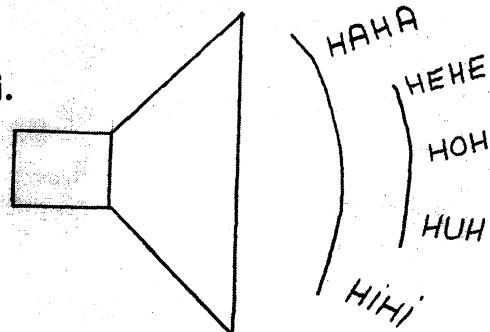
- Știi, copii, când e frig, obiectele se contractă, iar când e cald, se dilată, explică profesorul de fizică. Cine îmi poate da un exemplu?
 Mihaiță ridică două degete:
 - Vacanța de vară e mai lungă decât cea de iarnă.
- Fizicianul Albert Einstein susținea că bârfa este singurul ~~obiect~~ care se propagă mai ușoară decât sunetul.
- Ce deosebire este între fulger și electricitate?
 - Fulgerul e gratis, iar electricitatea pe bani.
- Unde ai vreră să-ți susții examenele?
 - Pe luna!
- De ce tocmai acolo?
 - Păi pe lună materiile sunt de șase ori mai ușoare.
- Legea acțiunii și reacțiunii:
 Peștele mare îl mănâncă pe cel mic, peștele mic îi ridică colesterolul celui mare.

Cristina Maruseac, a X-a H

Cum poti cunoaște firea omului după râs

1. Cei care râd haha - oameni nestatornici.
2. Cei care râd hehe - oameni tăcuți și lipsiți de voioși.
3. Cei care râd hoho - oameni blânzi cu inima bună.
4. Cei care râd hihi - oameni fricoși și supuși.
5. Cei care râd huhu - oameni zgârciți și vicleni.
6. Cei care râd hâhâ - oameni pasionali.
7. Cei care nu râd deloc - dezastru.

Oana Paicu, a IX-a C

Proverbe... Proverbiale

- Multe spune omul la necaz și abia de aici începe necazul.
- Cine sapă groapa altuia se numește gropar.
- Cine fură azi un ou, mâine mănâncă omletă.
- Când dai peste ceasul rău ... du-l la reparat.

adunate de Ionuț Stroea

Cărțile și școala

Fiuica = "O samă de cuvinte" - I. Neculce

Nota 10 = "Speranța" - Eminescu

Promovarea = "Departate sunt de tine" - Eminescu

Școala = "Locul unde nu s-a întâmplat nimic" - Sadoveanu

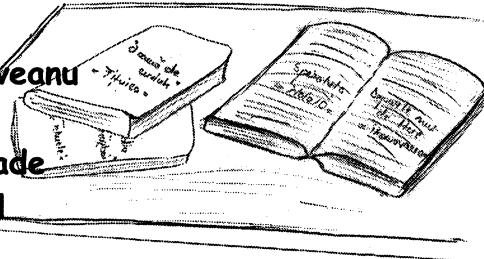
Învățatul = "Pasiunea de ieri" - Catherine George

Începutul școlii = "Întoarcerea din rai" - Mircea Eliade

Copiatul = "O propunere tentantă" - Joanne Whittal

Catalogul = "Scrinul negru" - George Călinescu

Temele = "Povestiri din război" - Mihail Sadoveanu

Alina-Ionela Alupoaei și Roxana-Diana Henriss, a X-a E

D' ale liceului

• *Cei care nu șoptesc - Mizerabilită*

• *Elevul în cancelarie - Singur printre dușmani*

• *Elevul care chiulește - Absent la școală, prezent unde trebuie*

• *La tablă - În lumea tăcerii*

Ionuț Stroea, a IX-a B

Copiatul = "Do not disturb!"

Școala = "It's a piggy world"

Chiulangiul = "Guess who's back"

Nota 3 = "Smile, tomorrow will be worse!"

Ora de fizică = "The nightmare is back"

Promovarea = "Too nice to be true"

Şedința = "Save Our Souls (S.O.S.)"

Alina-Ionela Alupoaei și Roxana-Diana Henriss, a X-a E

Decalogul somnoroșilor

1. Te naști obosit și trăiești pentru a te odihni!
2. Jubește-ți patul ca pe tine însuți!
3. Nu face azi ce poți lăsa pe mâine!
4. Dacă munca = Sănătate, atunci trăiască boala!
5. Când ai chef să muncești, ia loc și așteaptă să-ți treacă!
6. Odihnește-te ziua ca să poti dormi noaptea!
7. Dacă vezi pe cineva că se odihnește, dă-i o mână de ajutor!
8. Prea multă odihnă nu a obosit pe nimeni!
9. La muncă trebuie să te odihnești astfel încât să mai înceapă și altii!

Zâmbește!

Alina-Ionela Alupoaei, a X-a E

O PLANETĂ NECUNOSCUTĂ

Un grup de săptă măgari
 Au pornit pe o planetă necunoscută.
 Au găsit un drum frumos,
 Dar și tare primejdios.
 S-au așezat în sir ca să meargă linistiti.
 Cu cât pe planetă înaintau,
 Cu atât se însărmântau.

*L*i s-a părut un pământ neisprăvuit,
 De unde nici ape n-au ieșit.
 După un mic popas
 Au văzut pe jos un pai rămas.

Se întreba cu mirare
 Cum să împartă painul oare?
 Dar unuia i-a venit o idee îndrăzneată:
 Să ia painul cel care stă în față.

El ține ritmul pe planetă necunoscută
 Și deci trebuie să aibă multă putere să-i ducă.

Dar după multe ore de mers
 Au găsit pe planetă ce nu-ți vine să crezi.
 Un paradis de măgari visat:

Cîmpuri de iarbă și tare bogat.
 Un izvor cu apă cristalină
 Ce lucea la raza soarelui divină.
 Și de pe tărâmul necunoscut
 Alte viețuitoare au ieșit curând:
 Cai frumoși ca spuma laptei
 Și leii cu coame minunate.
 Și ce era mai nefiresc pentru măgari:

Că leii erau prieteni cu caii.
 Măgarii priveau holbați
 Cum caii și leii sunt împăcați
 Și duc un trai îmbelsugat,
 Cum pe pământ... e doar visat.

Bianca Boicu, a VI-a A

„Dragă fiule,

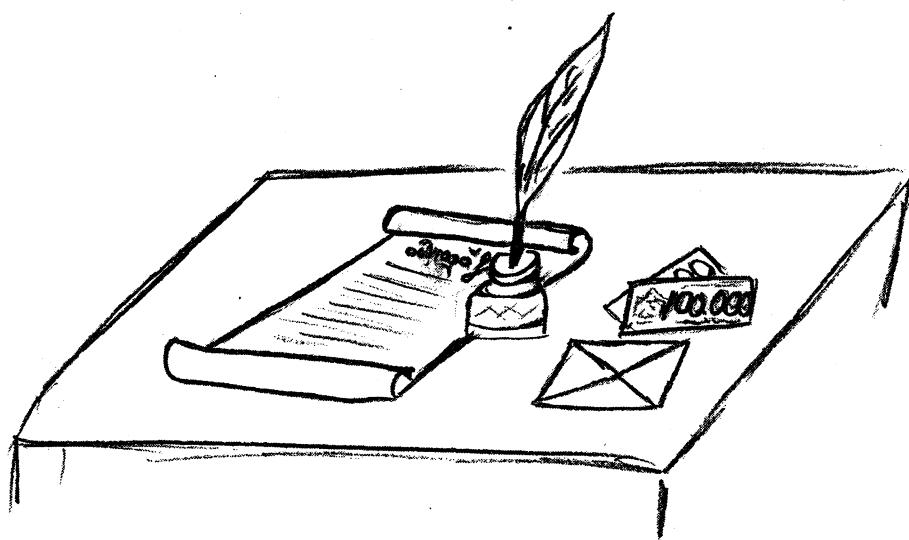
Îți scriu aceste rânduri ca să știi că îți scriu. Dacă primești această scrisoare înseamnă că a ajuns cu bine, dacă nu o primești, atunci să mă anunță pentru a îl-o mai trimite o dată. Îți scriu încet pentru că știu că tu nu citești prea repede. Acum câteva zile tatăl tău a citit că marea majoritate a accidentelor se petrec la o distanță de un kilometru de casă. De aceea ne-am hotărât să ne mutăm mai departe. Noua casă este minunată; are și mașină de spălat, dar nu știu sigur dacă merge. Ieri, am băgat lenjeria în ea, am tras de manetă, și de atunci n-am mai văzut-o. Vremea pe aici nu e foarte rea. Săptămâna trecută n-a plouat decât de două ori, prima dată, ploaia a ținut trei zile, a doua oară patru zile. A propos de vestă pe care o voiai, unchiul Petre mi-a spus că, dacă o trimitem cu nasturi, cum sunt ei grei, o să coste mai mult; atunci am tăiat nasturii și i-am pus în buzunar. În ultima vreme nu m-am simțit prea bine și a trebuit să chem doctorul. Când a venit să vadă dacă sunt sănătoasă mi-a pus un tub de sticlă în gură și mi-a zis să nu vorbesc zece minute. Tatăl tău s-a oferit să cumpere tubul acela. Și dacă tot vorbim de taică-tu, te anunț că și-a găsit de lucru și e foarte mândru de asta. Lucrează cu peste cinci sute de oameni, l-au angajat să turnă carba în cimitir. Sora ta Iulia, cea care s-a căsătorit cu soțul ei, a nașut în sfârșit, da' nu știm încă sexul copilului. N-ăs putea încă să-ți spun dacă ești unchi sau mătușă.

Bine, fiule. Nu pot să-ți trece adresa noastră pe plic pentru că n-o știu. De fapt, ultima familie care a locuit aici, a plecat cu numerele pentru a le pune la noua adresă. Dacă o vezi pe Margareta, transmite-i salutările noastre, iar dacă n-o vezi nu-i spune nimic.

Mama ta, care te adoră. X (nu dezvăluim numele din motivele lesne de înțeles)

P. S. Aveam de gând să-ți pun și niște bani, dar deja am închis plicul"

Alexandru-Cristian Piersic, a XII-a C

CUPRINS

500 DE ANI DE LA MOARTEA VOIEVODULUI ȘTEFAN CEL MARE.....	1
CETATEA DE SCAUN A SUCEVEI.....	2
ÎNCERCĂRI LITERARE.....	3
LUMEA ADOLESCENȚILOR.....	19
CÂTE CEVA DESPRE.....	31
* INFORMATICĂ.....	31
* MATEMATICĂ.....	33
* FIZICĂ.....	38
* CHIMIE.....	39
* BIOLOGIE.....	41
* ROMÂNĂ.....	42
* ENGLEZĂ.....	48
* FRANCEZĂ.....	51
* CULTURĂ ȘI CIVILIZAȚIE.....	54
D'ALE ȘCOLII.....	58

*"Să muzica sferelor, mai intens clocoțind,
întru sărbătorirea adolescenței se aude"*

Nichita Stănescu

*"Adolescenta e-o frângie de aur
pe care n-o poti tăia, dacă vrei, cu cuștitul.
Adolescenta e-o frângie de aur
legând nadirul și zenitul."*

Nichita Stănescu

Colectivul de redacție:

Simona Zaharia, a X-a A

Alexandra Bucaciuc, a XI-a A

Luiza Carleciuc, a IX-a A

Colectivul de sprijin:

Raluca Semeniuc, a X-a H

Nicoleta Chirilă, a X-a H

Ionela Chir, a IX-a A

Irina Iasinovschi, a IX-a A

prof. Mariana Samoilă

prof. Gica Vasilevici

Cristina-Mihaela Szilagyi, a IX-a F

Alexandra Parfenie, a XI-a A

Adrian Lado, a XI-a A

Simona Olărean, a XI-a A

prof. Maria Grosaru

prof. Monica Jelea

Tehn. Dumitru Danileț

Tehnoredactare:

Bogdan-Lucian Gavrilăescu, a IX-a A

Claudiu Bodea, a X-a E

Ștefăniță Cocorean, a X-a A

Copertă: Silviu Strălăciuc, a XII-a D

Grafică: Veronica Gridinoc, artist plastic, membru U.A.P.

Cristina Szilagyi, a IX-a F, Bogdan-Lucian Gavrilăescu, a IX-a A, Cristina Cercel, a X-a E, Irina Honciuc, a XII-a A, Radu Luchian, a IX-a F, Maria Croitoru, a IX-a B, Silviu Strălăciuc, a XII-a D, Simona Zaharia, a X-a A, Claudiu Bodea, a X-a E

Multumim pentru colaborare elevilor:

Alina-Ionela Alupoaei, a X-a E, Roxana Henriss, a X-a E, Veronica Caulea, a X-a E, Anca Ciutac, a X-a E, Liliana Silișteanu, a X-a E, Anca Cărnăreasa, a X-a A, Alexandru Șuleapă, a X-a C, Daniela Hatman, a X-a F, Claudia Hatman, a X-a F, Claudiu Ursache, a IX-a F

Coordonare:

prof. Elena Axinte

Tipărit la: Tipografia Lidana